

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 18 noiembrie 2022
(OR. en)

14973/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0379(COD)**

**TELECOM 474
DIGIT 214
CYBER 375
CODEC 1778
IA 193**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	18 noiembrie 2022
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 720 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 720 final.

Anexă: COM(2022) 720 final

Bruxelles, 18.11.2022
COM(2022) 720 final

2022/0379 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă)

{SEC(2022) 720 final} - {SWD(2022) 720 final} - {SWD(2022) 721 final} -
{SWD(2022) 722 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta expunere de motive însoțește propunerea de regulament de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune („Actul privind Europa interoperabilă”).

Transformarea digitală a administrațiilor publice se numără printre principalele priorități ale deceniului, iar statele membre investesc intens în digitalizarea administrației lor publice. Cu toate acestea, deși tot mai multe servicii furnizate de sectorul public al UE devin digitale, nivelul lor de interoperabilitate este încă insuficient.

Interoperabilitatea permite organizațiilor să interacționeze în vederea atingerii unor obiective reciproc avantajoase. Aceasta implică schimbul de informații și de cunoștințe între organizații prin intermediul proceselor operaționale pe care le sprijină, prin schimbul de date între rețelele și sistemele informatice ale acestora. Interoperabilitatea asigură un schimb de date neîntrerupt.

Într-o perioadă în care procesele sunt automatizate, iar tehnologiile digitale devin parte a administrațiilor publice, este esențial ca acestea să rămână capabile să comunice între ele. Interoperabilitatea este un element important pentru atingerea unui astfel de obiectiv. Acest lucru nu poate fi asigurat exclusiv prin mijloace tehnice. Este nevoie ca între diferitele organizații să existe acorduri și procese stabilite, descrieri ale datelor aliniate, legi care să permită aceste schimburi de date și o cooperare structurată pe termen lung. Un nivel ridicat de interoperabilitate a serviciilor digitale din sectorul public este esențial pentru piața unică digitală.

Experiența pandemiei de COVID-19 a arătat că soluțiile interoperabile îi ajută pe cetățenii Uniunii să își exercite dreptul la liberă circulație prevăzut în tratate. Interoperabilitatea sectorului public are, de asemenea, un impact important asupra dreptului la libera circulație a bunurilor și serviciilor prevăzut în tratate, întrucât procedurile administrative împovărătoare pot crea obstacole semnificative, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri”).

Interoperabilitatea este, de asemenea, un factor esențial pentru atenuarea riscurilor tot mai mari în materie de securitate cibernetică cu care se confruntă Uniunea și statele membre. În prezent, administrațiile publice sunt periodic ținta atacurilor cibernetice.

Prin urmare, interoperabilitatea nu este doar o problemă tehnică, ci necesită acțiuni în mai multe domenii. Printre acestea se numără:

- asigurarea faptului că diversele cadre juridice în temeiul cărora funcționează diferite organizații nu împiedică furnizarea de servicii publice neîntrerupte între statele membre și în interiorul acestora (interoperabilitate juridică);
- coordonarea eficace între diferitele organisme din sectorul public de la toate nivelurile de guvernare în ceea ce privește furnizarea de servicii publice (interoperabilitatea organizațională) și
- asigurarea faptului că formatul și semnificația datelor și a informațiilor care fac obiectul schimburilor sunt păstrate și înțelese în cadrul oricărui schimb între părți (interoperabilitate semantică).

Interoperabilitatea optimă a sectorului public presupune un nivel ridicat de interoperabilitate care permite un schimb de date mai eficient și mai sigur pentru a furniza servicii publice neîntrerupte. Un nivel scăzut de interoperabilitate face ca cetățenii și întreprinderile să se confrunte cu sarcini administrative inutile, iar administrațiile publice să aibă de suportat costuri mai mari. Consolidarea interoperabilității sectorului public oferă oportunități semnificative pentru inovare, o mai bună planificare în avans (de exemplu, în situații de criză) și o suveranitate tehnologică a UE îmbunătățită. Gradul ideal de interoperabilitate ar trebui să creeze un mediu clar și stabil pentru dezvoltarea unor soluții interoperabile diverse.

Reglementarea interoperabilității transfrontaliere este o **condiție prealabilă fundamentală pentru dezvoltarea în continuare și completarea tuturor aspectelor existente ale pieței unice digitale.**

Obiectivele specifice ale prezentei inițiative sunt:

1. să asigure o abordare coerentă și centrată pe factorul uman a interoperabilității la nivelul UE, de la elaborarea politicilor până la punerea lor în aplicare;
2. să instituie o structură de guvernanta a interoperabilității concepută să permită administrațiilor publice de la toate nivelurile și din toate sectoarele, precum și părților interesate din sectorul privat să colaboreze – cu un mandat clar de a conveni asupra unor soluții de interoperabilitate comune (de exemplu, cadre, specificații deschise, standarde deschise, aplicații sau orientări);
3. să creeze în comun un ecosistem de soluții de interoperabilitate pentru sectorul public al UE, astfel încât administrațiile publice de la toate nivelurile din UE și alte părți interesate să poată contribui la astfel de soluții, să le reutilizeze, să inoveze împreună și să creeze valoare publică.

Statele membre însele au solicitat o abordare coerentă, sinergetică, impusă de necesități și bazată pe cooperare în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor în vederea dezvoltării mediului de reglementare în domeniu. Printre exemple se numără portalul digital unic [înstituit prin Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului¹, care instalează sistemul tehnic bazat pe principiul „doar o singură dată” prin intermediul căruia statele membre vor face schimb de dovezi importante în viitor], precum și cadrul juridic evolutiv privind identitatea digitală², care stabilește un cadru în scopul interoperabilității sistemelor naționale de identificare electronică sau a viitoarelor spații ale datelor³. Sistemul tehnic bazat pe principiul „doar o singură dată” este primul spațiu transsectorial de date între serviciile publice, bazat pe un set complet de norme specifice de interoperabilitate.

Întrucât interoperabilitatea în sectorul public al UE se referă la diverse entități care cooperează pentru a urmări un obiectiv unificat, o abordare comună a interoperabilității poate

¹ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

² A se vedea Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește instituirea unui cadru pentru identitatea digitală europeană [COM(2021) 281 final].

³ Normele orizontale pentru spațiile de date sunt propuse împreună cu Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind norme armonizate pentru un acces echitabil la date și o utilizare corectă a acestora (Actul privind datele) [COM(2022) 68 final] și cu Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind guvernanta datelor la nivel european (Regulamentul privind guvernanta datelor) [COM(2020) 767 final].

fi pusă în aplicare numai într-un cadru dinamic, dar omogen, cu respectarea absolută a subsidiarității, și printr-o guvernare consolidată pe mai multe niveluri.

Experiența statelor membre a arătat că, atunci când se furnizează un temei juridic pentru cadrele de interoperabilitate, acestea devin un punct de referință consecvent și coerent, care plasează interoperabilitatea în centrul considerentelor de politică. De exemplu, Propunerea privind un cadru european de interoperabilitate pentru orașe și comunități inteligente (EIF4SCC⁴) urmărește să ofere orientări cu privire la o abordare locală și regională a interoperabilității, completând abordarea generală a Cadrului european de interoperabilitate (EIF).

Propunerea include un model de guvernare clar, sprijinit de statele membre și de instituțiile UE, oferind în același timp părților interesate posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere și preocupările prin procese neîntrerupte care contribuie în cele din urmă la soluții comune de interoperabilitate. O politică eficace de interoperabilitate ar reuni inițiative-cheie în cadrul unei arhitecturi colaborative inovatoare, ar fi deschisă, sigură și favorabilă incluziunii și ar sprijini punerea în aplicare a rezultatelor.

Prezenta propunere prevede dezvoltarea unui Cadru european de interoperabilitate (*European Interoperability Framework* - EIF). EIF subliniază importanța luării în considerare a tuturor nivelurilor diferite de interoperabilitate – tehnică, semantică, organizațională și juridică – precum și a adoptării unei abordări integrate în materie de guvernare. EIF a fost formulat pentru prima dată în 2004. Cea mai recentă versiune a acestuia a fost publicată sub forma anexei 2 la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Cadru european de interoperabilitate – Strategie de implementare, COM/2017/0134 final. Punerea în aplicare a EIF la nivelul statelor membre este monitorizată de Observatorul cadrelor naționale de interoperabilitate.

În plus, prezenta propunere creează premisele pentru dezvoltarea cunoștințelor necesare în ceea ce privește interoperabilitatea și soluțiile respective, în special în rândul experților din afara domeniului IT. Comunicarea și cooperarea sunt elemente esențiale pentru interoperabilitate. Prin urmare, este important să existe un ghișeu unic pentru a sprijini schimbul fiabil de informații – portalul Europa interoperabilă.

Reglementarea interoperabilității transfrontaliere în sectorul public ar trebui să se concentreze pe protejarea interesului public în ceea ce privește soluțiile deschise și centrate pe utilizator. Sursa deschisă sprijină punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate. Sursa deschisă le permite utilizatorilor să evalueze și să inspecteze în mod activ interoperabilitatea și securitatea soluțiilor; prin urmare, utilizatorii sunt autonomi și independenți în gestionarea propriilor infrastructuri fără constrângeri externe. În plus, aceasta atenuează riscurile de securitate cibernetică și efectele de blocare care pot fi abordate prin utilizarea unei abordări coordonate între statele membre. Sursa deschisă asigură, de asemenea, cel mai bun randament al investițiilor pentru banii publici, făcând posibilă valorificarea și îmbunătățirea soluțiilor existente, în loc de a porni de la zero. Implementarea strategiilor cu sursă deschisă are efecte de propagare pozitive asupra eficienței inovării și asupra Uniunii⁵. Împreună, sursele deschise și standardele deschise sunt factori favorizanți ai interoperabilității. În acest context,

⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/f69284c4-eacb-11eb-93a8-01aa75ed71a1/language-en>.

⁵ Se estimează că întreprinderile situate în UE au investit 1 miliard EUR în software cu sursă deschisă (cifre din 2018), ceea ce a contribuit cu 65-95 de miliarde EUR la economia europeană. Comisia Europeană, Direcția Generală Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie, Blind, K., Päscht, S., Muto, S., et al., „*The impact of open source software and hardware on technological independence, competitiveness and innovation in the EU economy: final study report*” (raport final privind studiul), Oficiul pentru Publicații, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2759/430161>.

chestiuena licențelor adecvate are o importanță deosebită. Versiunea actuală a Licenței publice a Uniunii Europene (EUPL), o licență standard cu sursă deschisă (versiunea 1.2), a fost adoptată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/863 a Comisiei.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Domeniul de politică al interoperabilității sectorului public nu este reglementat în prezent de dispoziții generale obligatorii de politică ale UE. Cu toate acestea, Cadrul european de interoperabilitate fără caracter obligatoriu face parte din politica de interoperabilitate a UE începând din 2010. Cea mai recentă versiune a acestuia a fost adoptată de Comisie într-o comunicare din 2017⁶. Punerea în aplicare a cadrului a fost și continuă să fie sprijinită de o serie de instrumente de finanțare, cum ar fi programul ISA2 și, în prezent, programul Europa digitală⁷. Necesitatea unor acțiuni mai ferme în acest domeniu a fost recunoscută și au fost anunțate acțiuni concrete în mai multe comunicări ale Comisiei, printre care Comunicarea „Conturarea viitorului digital al Europei”⁸, „O strategie europeană privind datele”⁹, „Identificarea și înlăturarea barierelor din cadrul pieței unice”¹⁰ și „Digitalizarea justiției în Uniunea Europeană - O panoplie de posibilități”¹¹. Prezenta propunere pune totodată în aplicare, mandatul politic acordat de Consiliul European, care a solicitat un cadru de interoperabilitate menit să consolideze capacitatea de acțiune¹². Această inițiativă a fost inclusă în programul de lucru al Comisiei pentru 2022 (anexa REFIT)¹³. Pentru a asigura coerența cu abordarea adoptată în trecut, prezenta propunere se bazează pe evaluările cadrului de politică fără caracter obligatoriu al EIF¹⁴ și pe programul ISA2¹⁵.

În plus, există evoluții rapide în domeniul de politică mai larg al serviciilor publice digitale. Printre exemple se numără Regulamentul privind portalul digital unic¹⁶, Directiva

⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Cadrul european de interoperabilitate – Strategie de implementare [COM(2017) 134 final].

⁷ Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a programului „Europa digitală” și de abrogare a Deciziei (UE) 2015/2240 (JO L 166, 11.5.2021, p. 1).

⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Conturarea viitorului digital al Europei [COM(2020) 67 final].

⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – O strategie europeană privind datele, 19.2.2020 [COM(2020) 66 final].

¹⁰ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Identificarea și înlăturarea barierelor din cadrul pieței unice [COM(2020) 93 final].

¹¹ Comunicarea Comisiei „Digitalizarea justiției în Uniunea Europeană - O panoplie de posibilități” [COM(2020) 710 final].

¹² Comunicarea Secretariatului General al Consiliului către delegații privind concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului European (1-2 octombrie 2020) (EUCO 13/20).

¹³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Programul de lucru al Comisiei pentru 2022, Împreună pentru o Europă mai puternică [COM(2021) 645 final].

¹⁴ Detaliile procesului de evaluare și rezultatele, împreună cu elementele justificative, sunt disponibile în documentul de lucru al serviciilor Comisiei [SWD(2022) 720 final].

¹⁵ Documentul serviciilor Comisiei – Evaluarea finală a programului ISA² [SWD(2021) 965 final], care însoțește documentul Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Rezultatele evaluării finale a programului ISA² [COM(2021) 965 final].

¹⁶ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (Text cu relevanță pentru SEE) (PE/41/2018/REV/2).

privind datele deschise¹⁷ și Regulamentul privind governanța datelor¹⁸, în paralel fiind discutate noi propuneri legislative de către legiuitorul Uniunii, de exemplu un regulament privind identitatea digitală europeană¹⁹ și Actul privind datele²⁰. Întrucât aceste inițiative vizează deja diferite aspecte ale economiei digitale și ale interoperabilității, propunerea de Act privind Europa interoperabilă urmărește să faciliteze punerea în aplicare interoperabilă a anumitor părți ale politicilor respective, care sunt relevante din punctul de vedere al serviciilor publice, prin instituirea unei cooperări structurate continue în ceea ce privește interoperabilitatea transfrontalieră a sectorului public.

Deși unele dintre aceste inițiative de politică conțin dispoziții relevante pentru furnizarea de servicii publice (de exemplu, normele privind reutilizarea datelor publice protejate prevăzute în Regulamentul privind governanța datelor), ele nu instituie un cadru cuprinzător pentru interoperabilitatea rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune. În calitate de furnizori de rețele și de sisteme informatice pentru servicii publice, statele membre și instituțiile, organele și agențiile UE vor conveni asupra unor soluții de interoperabilitate prin intermediul unui organism de guvernare specific („Comitetul pentru Europa interoperabilă”). Acest consens poate accelera și sprijini punerea în aplicare, în special a altor politici digitale – asigurând interoperabilitatea între diferitele măsuri de punere în aplicare. În plus, o „comunitate a Europei interoperabile” va asigura coordonarea și cooperarea între părțile interesate relevante în domeniul interoperabilității transfrontaliere și transsectoriale. „Portalul Europa interoperabilă” va oferi un punct unic de acces pentru informațiile legate de interoperabilitatea rețelelor și a sistemelor informatice relevante, iar „Agenda pentru Europa interoperabilă” va stabili o agendă strategică la nivelul UE pentru sugestii de îmbunătățiri suplimentare, inclusiv măsuri de sprijin coordonate.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Este necesar să se stabilească o legătură între toate specificațiile pentru rețelele și sistemele informatice din sectorul public a căror utilizare este obligatorie în temeiul dispozițiilor legale ale Uniunii. Nu este întotdeauna ușor pentru autoritățile de punere în aplicare să aibă acces la cerințe în cel mai recent format prelucrabil automat. Un punct unic de acces și norme clare privind metadatele acestor informații ar trebui să ajute organismele din sectorul public să aibă infrastructuri de servicii digitale care respectă normele existente și viitoare. Acesta este un alt factor important cu privire la modul în care propunerea va contribui la integrarea politicilor în diferite sectoare ale UE și la promovarea punerii în aplicare coerente a acestora.

De fapt, având în vedere caracterul transversal al interoperabilității, prezenta propunere urmărește, de asemenea, să faciliteze implementarea digitală a politicilor sectoriale. Propunerea este concepută să evite intrarea în conflict a cerințelor obligatorii de interoperabilitate cu politicile sectoriale care stabilesc cerințe pentru rețelele și sistemele informatice pentru servicii publice sau viceversa. În schimb, evaluarea interoperabilității urmărește să încurajeze adoptarea de soluții interoperabile în viitoarele evoluții ale politicilor

¹⁷ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (PE/28/2019/REV/1).

¹⁸ Regulamentul (UE) 2022/868 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind governanța datelor la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (Regulamentul privind governanța datelor) (PE/85/2021/REV/1).

¹⁹ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește instituirea unui cadru pentru identitatea digitală europeană [COM(2021) 281 final].

²⁰ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind norme armonizate pentru un acces echitabil la date și o utilizare corectă a acestora (Actul privind datele) [COM(2022) 68 final].

și să îmbunătățească coerența cu politica propusă și cu alte politici, în special cu implementarea digitală generală a acestora.

Interoperabilitatea rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice este, de asemenea, importantă pentru atingerea obiectivelor legate de sectorul public stabilite în Comunicarea Comisiei intitulată „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european pentru deceniul digital”²¹. Deși serviciile publice furnizate 100 % online ar putea fi asigurate și prin soluții neinteroperabile, utilizarea soluțiilor interoperabile va ajuta administrațiile publice să atingă obiectivul într-un mod mai eficient și mai eficient. Același lucru este valabil și pentru obiectivele sectoriale, de exemplu în domeniul sănătății. Datele colectate în temeiul prezentului regulament pot contribui, de asemenea, la monitorizarea relevantă.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii îl constituie articolul 172 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În conformitate cu articolul 170 din TFUE, pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate la articolele 26 și 174 din TFUE și pentru a permite cetățenilor UE, operatorilor economici și comunităților regionale și locale să beneficieze pe deplin de avantajele creării unui spațiu fără frontiere interne, UE ar trebui să contribuie la crearea și dezvoltarea de rețele transeuropene, în special în domeniul telecomunicațiilor. În cadrul unui sistem de piețe deschise și competitive, acțiunea Uniunii Europene va urmări să sprijine și să încurajeze interconectarea și interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor naționale și să îmbunătățească accesul la aceste rețele.

În temeiul articolului 171 alineatul (1) din TFUE, Uniunea stabilește orientări, identifică proiecte de interes comun și pune în aplicare toate măsurile necesare pentru a asigura interoperabilitatea rețelelor transeuropene. În conformitate cu articolul 171 alineatul (2), „[s]tatele membre își coordonează între ele și în cooperare cu Comisia, politicile duse la nivel național care pot avea un impact semnificativ” asupra realizării obiectivului privind instituirea rețelelor transeuropene, iar Comisia „în strânsă colaborare cu statele membre, poate adopta orice inițiativă utilă promovării acestei coordonări”.

Prezenta propunere urmărește să dezvolte o abordare coerentă și centrată pe factorul uman a interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice, de la elaborarea politicilor până la punerea lor în aplicare, însoțită de o guvernare clară pentru a o simplifica a cadrelor, soluțiilor, orientărilor și specificațiilor comune de interoperabilitate în contextul furnizării de servicii publice digitale dincolo de frontierele UE.

Acțiunea UE de îmbunătățire a interoperabilității sectorului public – prin instituirea unei structuri de guvernare care să orienteze dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și sistemelor informatice utilizate pentru furnizarea sau gestionarea serviciilor publice în sectorul public al UE – ar contribui la o mai bună integrare a pieței unice, deoarece elimină obstacolele din calea circulației informațiilor în cadrul UE și favorizează coeziunea economică, socială și teritorială. TFUE conferă UE competența de a stabili dispoziții adecvate

²¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european pentru deceniul digital” (COM/2021/118 final).

pentru crearea și dezvoltarea de rețele transeuropene în domeniul infrastructurilor de telecomunicații (articolul 170 din TFUE) în acest scop.

Începând din 1994, UE utilizează acest temei juridic și pe cel anterior acestuia pentru a crea programe de finanțare care să sprijine dezvoltarea și diseminarea de soluții de interoperabilitate pentru administrațiile publice și întreprinderi și crearea de infrastructuri de servicii digitale transfrontaliere²². Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat că măsurile UE care contribuie la „schimbul telematic de date între administrații în cadrul Comunității (IDA)” se încadrează în domeniul de aplicare al rețelelor transeuropene de telecomunicații în temeiul articolului 129 din Tratatul CE²³.

Prin urmare, articolul 172 este temeiul juridic adecvat pentru acțiunea UE de promovare a interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice.

Pentru a contribui la crearea și dezvoltarea rețelelor transeuropene în ceea ce privește serviciile publice digitale furnizate de organismele din sectorul public, trebuie creat un nou sistem de coordonare la nivelul UE, cu roluri și mandate clare.

- **Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)**

Conform principiului subsidiarității, astfel cum a fost prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, ar trebui să se intervină la nivelul UE numai atunci când obiectivele preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre acționând individual și, prin urmare, datorită dimensiunii și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul UE. În plus, este necesar ca natura și intensitatea unei anumite măsuri să fie corelate cu problema identificată.

Măsurile de sprijinire a interoperabilității transfrontaliere a sectorului public în întreaga UE nu pot fi realizate de un stat membru acționând individual și necesită coordonare la nivelul UE. Dezvoltarea unei cooperări structurate la nivelul UE pentru a sprijini interoperabilitatea sectorului public este, prin natura sa, o sarcină care trebuie îndeplinită la nivelul UE.

- **Proportionalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, măsurile din prezenta propunere nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor (dezvoltarea și finalizarea pieței unice digitale). Propunerea abordează barierele existente în calea serviciilor publice interoperabile în UE. Aceasta stabilește un cadru juridic pentru partajarea și reutilizarea soluțiilor de

²² Cele mai recente fiind Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui program privind soluțiile de interoperabilitate și cadrele comune pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (programul ISA2) ca mijloc de modernizare a sectorului public și Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a programului „Europa digitală” și de abrogare a Deciziei (UE) 2015/2240.

²³ Cauza C-22/96, Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene, ECLI:EU:C:1998:258. Curtea a constatat că: „[...] [A]numite aspecte ale deciziei atacate privesc interoperabilitatea rețelelor în sensul articolului 129c alineatul (1) a doua liniuță. În primul rând, [...] preambulul acestei decizii subliniază necesitatea de a asigura interoperabilitatea sistemelor telematice naționale. În al doilea rând, [...] decizia atacată prevede că procedura specială prevăzută la articolul 4 se aplică adoptării de norme și proceduri comune pentru realizarea interoperabilității tehnice și administrative. În plus, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), tipurile de acțiuni pe care le poate include contribuția comunitară includ, în special, măsuri referitoare la interoperabilitate. Într-adevăr, interoperabilitatea este specificată ca una dintre condițiile-cadru prevăzute la articolul 5 alineatul (2). Deși instituirea și dezvoltarea rețelelor de telecomunicații transeuropene între administrații implică, în sine, interconectarea și interoperabilitatea rețelelor naționale, precum și accesul la astfel de rețele, conținutul deciziei atacate demonstrează că aceasta acoperă măsuri care intră în mod specific sub incidența articolului 129c alineatul (1).” (punctele 35-36).

interoperabilitate recomandate deschise și a tehnologiei guvernamentale („GovTech”) în general pentru a sprijini mai bine interconectarea infrastructurilor relevante. Propunerea stabilește, de asemenea, un cadru de cooperare care permite entităților publice relevante și diferitelor sectoare să își coordoneze acțiunile la nivelul UE. Aceasta se bazează pe soluțiile existente care au fost dezvoltate și parțial puse în aplicare în ultimii ani în diferite entități și sectoare publice, cum ar fi EIF.

Pe termen mai scurt, prezenta propunere va genera costuri care vor fi suportate de Comisie pentru instituirea mecanismului de cooperare structurată între administrațiile din UE și din statele membre. Pe termen mai lung, Comisia va suporta costurile pentru facilitarea guvernantei interoperabilității și pentru elaborarea de orientări și soluții comune. Statele membre vor suporta, de asemenea, costurile legate de dezvoltarea și punerea în aplicare a unor soluții comune de interoperabilitate, pe baza orientărilor și a instrumentelor facilitate de mecanismul de cooperare. Aceste costuri ar fi compensate pe termen mai lung de beneficiile generate de îmbunătățirea cooperării și de dezvoltarea, punerea în aplicare și reutilizarea măsurilor comune de interoperabilitate pentru serviciile publice, reducând astfel dublarea eforturilor și sarcinile inutile.

Pentru a reduce la minimum sarcina legată de raportarea reglementară, monitorizarea se va baza, pe cât posibil, pe canalele și infrastructura de raportare a datelor existente și pe extragerea automată a datelor.

În ceea ce privește întreprinderile și publicul larg, este probabil ca propunerea să conducă la o reducere a costurilor de interacțiune cu administrațiile publice, precum și a costurilor de desfășurare a activităților comerciale în UE.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament este considerat a fi instrumentul juridic cel mai adecvat pentru a stabili un cadru pentru interoperabilitatea transfrontalieră a sectorului public în UE. Aplicabilitatea directă a unui regulament în conformitate cu articolul 288 din TFUE va oferi o mai mare securitate juridică prin introducerea unui set armonizat de norme de bază, contribuind la funcționarea pieței unice. Regulamentul va crea, de asemenea, un mecanism de cooperare structurată.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere se bazează, printre altele, pe evaluarea Cadrelui european de interoperabilitate²⁴, realizată în paralel și publicată împreună cu prezenta propunere. Principala constatare a evaluării este că interoperabilitatea transfrontalieră poate fi realizată într-un mod mai eficient și mai eficace prin măsuri la nivelul UE decât prin simpla acțiune la nivel național sau subnațional. Unele recomandări ale EIF sunt deja puse în aplicare din punct de vedere conceptual în statele membre. S-a estimat că costurile de elaborare a cadrelor naționale de interoperabilitate aliniate la EIF vor fi relativ scăzute. Cu toate acestea, EIF actual nu sprijină suficient implementarea practică a serviciilor publice digitale europene interoperabile. Este necesar un nou mecanism pentru ca acesta să devină mai eficient. Evaluarea impactului subliniază în special necesitatea: (i) îmbunătățirii guvernantei interoperabilității în UE; (ii) existenței mai multor norme comune, potențial

²⁴ SWD(2022) 720 final.

obligatorii și (iii) a unei mai bune alinieri a politicilor UE și a programelor de finanțare ale UE, în special, cu EIF.

- **Consultările cu părțile interesate**

Procesul de consultare și principalele sale concluzii pe care se bazează prezenta propunere sunt rezumate în anexa 2 la evaluarea impactului care însoțește propunerea de Act privind Europa interoperabilă. Activitățile de consultare au inclus o consultare publică deschisă și specifică online, ateliere cu diferite categorii de părți interesate relevante și grupuri de experți înființate de Comisie.

Respondenții au considerat că obiectivele precise prezentate în evaluarea impactului sunt semnificative în cea mai mare parte, specificând că multe dintre acestea sunt interconectate și nu pot fi realizate individual.

Părțile interesate au identificat mai multe obiective suplimentare, cum ar fi: (i) elaborarea și promovarea unor standarde și orientări specifice care ar putea servi drept ghid administrațiilor publice în vederea realizării interoperabilității din stadiul conceperii; (ii) trecerea la servicii proactive și autonome; (iii) creșterea transparenței prin aplicarea principiului „doar o singură dată”; (iv) un cadru care centralizează informațiile utilizatorilor și (v) sublinierea valorii interoperabilității pentru drepturile civile, a implicării digitale pentru toți, a diversității și a democratizării cunoștințelor publice.

Majoritatea părților interesate au menționat în mod explicit necesitatea unor standarde și specificații convenite și deschise. Unele dintre acestea au subliniat, de asemenea, necesitatea unei implicări mai coordonate a sectorului public în organizațiile de standardizare. Majoritatea părților interesate au avut opinii similare cu privire la stimularea partajării costurilor de proiectare în jurul unor soluții ușor de utilizat, fiabile și sigure (inclusiv între părțile interesate publice și private) și cu privire la promovarea partajării și reutilizării la nivelul UE a soluțiilor interoperabile mature, reutilizabile și cu sursă deschisă pentru administrațiile publice. Acestea au menționat, de asemenea, că astfel de soluții ar trebui să fie însoțite de orientări clare privind utilizarea standardelor deschise și a surselor deschise (inclusiv de definiții clare) și că este necesar să se acopere asistența tehnică la toate nivelurile (inclusiv resursele de formare relevante).

În plus, părțile interesate au solicitat ca politica de interoperabilitate să devină mai practică și mai coerentă cu alte politici ale UE prin prezentarea ideii de implementări de referință. Aceste implementări însoțesc propunerile de politici cu „standarde de aur” fără caracter obligatoriu privind modul în care ar putea funcționa punerea în aplicare interoperabilă la nivel administrativ și arată cum pot fi puse în aplicare propunerile.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Propunerea a fost concepută împreună cu Grupul de experți privind interoperabilitatea serviciilor publice europene. În cadrul acestui proces, grupul de experți a emis recomandări de politică pentru următoarea politică europeană de interoperabilitate în octombrie 2021²⁵.

Au fost efectuate mai multe studii pentru a sprijini activitatea legată de inițiativă. Printre acestea se numără:

- „Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF” (Studiu în sprijinul evaluării punerii în aplicare a EIF)²⁶;

²⁵ Registrul grupurilor de experți al Comisiei și al altor entități similare (18 octombrie 2021). Comisia Europeană, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=ro&groupID=3714>.

- „Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²)” [Studiu de însoțire a evaluării finale a programului privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (ISA²)]²⁷;
- Raport tehnic al JRC – „Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union” (Cuantificarea beneficiilor interoperabilității datelor privind localizarea în Uniunea Europeană)²⁸.
- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere a fost examinată de către Comitetul de control normativ la 19 ianuarie 2022. Comitetul a emis un aviz pozitiv cu rezerve. Observațiile au fost abordate de Comisie în versiunea finală a evaluării impactului (detaliile sunt furnizate în anexa 1).

Evaluarea impactului compară trei opțiuni, pe lângă scenariul de referință al lipsei de acțiune.

Opțiunea 1 vizează dezvoltarea treptată și continuă a EIF.

Opțiunea 2 menține cadrul voluntar actual. Aceasta propune acțiuni legislative care se concentrează pe construirea unui mecanism de cooperare structurală cu un mandat flexibil pentru a asigura dezvoltarea și întreținerea continuă a soluțiilor comune de interoperabilitate convenite, precum și pentru a determina experimentarea comună și inițiativele specifice de sprijinire a politicilor.

În mod similar cu opțiunea 2, opțiunea 3 propune măsuri legislative, dar acțiunea propusă este mai amplă. Aceasta se axează pe consacrarea în legislație a cerințelor minime de interoperabilitate direct aplicabile la nivel european, care ar urma să fie revizuite prin decizii de punere în aplicare.

Conform evaluării impactului preconizat, opțiunea 1 și scenariul de referință nu vor aborda în mod eficace deficiențele evidențiate de evaluarea EIF. Având în vedere stimulentele insuficiente pentru cooperare, niciuna dintre cele două nu va răspunde așteptărilor politice și operaționale ale părților interesate, în special ale statelor membre. Opțiunea 3 este, de asemenea, mai puțin susceptibilă să obțină sprijin politic, din cauza domeniului său larg de aplicare și a nivelului ridicat de sensibilitate la subsidiaritate (de exemplu, în ceea ce privește sistemele tradiționale ale UE și ale statelor membre). Deși se preconizează că introducerea în legislația UE a unor cerințe minime de interoperabilitate direct aplicabile va fi eficientă, aceasta va fi o procedură de lungă durată și va necesita costuri și eforturi semnificative de punere în aplicare. Prin urmare, se presupune că aceasta are un impact mai mic în garantarea unei reacții flexibile și prompte la cerințele tehnologice și politice în schimbare rapidă.

Evaluarea impactului a identificat opțiunea 2 ca fiind scenariul preferat. Se preconizează că decizia de a crea un mecanism de cooperare structurată va oferi statelor membre stabilitatea și previzibilitatea (juridică) de care au nevoie, permițând, în același timp, flexibilitatea necesară

²⁶ CEPS (2021): „Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF” (Studiu în sprijinul evaluării punerii în aplicare a EIF), Comisia Europeană. DOI: 10.2799/58201.

²⁷ CEPS (2021): „Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²)” [Studiu de însoțire a evaluării finale a programului privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (ISA²)], Comisia Europeană. DOI: 10.2799/94683.

²⁸ Ulrich, P., Duch Brown, N., Minghini, M., Kotsev, A., Hernandez Quiros, L., Boguslawski, R., & Pignatelly, F. (2021). „Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union” (Cuantificarea beneficiilor interoperabilității datelor privind localizarea în Uniunea Europeană). Comisia Europeană.

pentru a continua dezvoltarea unor soluții comune de interoperabilitate ca răspuns la nevoile politice în schimbare. Opțiunea 2 se axează, de asemenea, pe dezvoltarea proceselor participative. Aceste procese sunt mai relevante pentru progresul tehnologic accelerat. De asemenea, sunt mai puțin invazive în ceea ce privește impactul asupra sistemelor preexistente, deoarece nu specifică în mod direct cerințele (minime) de compatibilitate în legislație (așa cum s-ar întâmpla în cazul opțiunii 3). Până în prezent, este mai puțin probabil ca opțiunea 3 să obțină sprijin politic, din cauza domeniului său larg de aplicare și a nivelului ridicat de sensibilitate la subsidiaritate (în special în ceea ce privește sistemele tradiționale ale UE și ale statelor membre). Prin urmare, se presupune că opțiunea 2 are un impact mai mic în garantarea unei reacții flexibile și prompte la cerințele tehnologice și politice în schimbare rapidă. De asemenea, opțiunea 2 poate conduce treptat la opțiunea 3, în timp.

Se are în vedere o guvernare unificată a interoperabilității transfrontaliere în UE pentru a încuraja colaborarea în sens ascendent și asumarea responsabilității în sens descendent în rândul principalelor părți interesate din statele membre, având ca rezultat un ecosistem de interoperabilitate comun. Acest lucru facilitează implicarea timpurie în elaborarea politicilor și identificarea nevoilor de (co)investiții și îmbunătățește punerea în aplicare a politicilor. Din aceste motive, opțiunea 2 nu este o amenințare, ci un factor favorizant al subsidiarității, consolidând reziliența administrațiilor publice și suveranitatea digitală.

În cele din urmă, este probabil ca măsurile propuse în cadrul opțiunii 2 să aibă un impact limitat, dar pozitiv, asupra realizării obiectivelor UE în materie de climă și energie. O mai mare interoperabilitate transfrontalieră ar putea reduce sarcina administrativă, de exemplu prin facilitarea raportării emisiilor de dioxid de carbon, reducerea utilizării hârtiei și limitarea deplasărilor fizice necesare utilizatorilor de servicii publice atunci când finalizează procedurile administrative.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Măsurile de politică propuse în cadrul opțiunii preferate abordează obiectivele de simplificare și de reducere a sarcinii administrative, în conformitate cu Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT)²⁹ al Comisiei. Potențialul său de reducere a sarcinii administrative în domeniul de politică a fost recunoscut de platforma „Pregătiți pentru viitor”, care l-a inclus în programul său anual de lucru pentru 2022³⁰.

Scopul acestei inițiative este de a reduce sarcina administrativă nu numai la nivelul politicilor, ci și la nivel sectorial și administrativ. Printr-o interoperabilitate sporită, aceasta vizează reducerea costurilor administrative și de asigurare a conformității pentru administrațiile publice. Membrii publicului larg vor beneficia de reducerea sarcinii administrative și vor putea să se bazeze complet pe serviciile publice digitale și pe facilitatea unui schimb securizat de date cu aceeași valoare juridică la nivel transfrontalier. Întreprinderile – în special întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) – vor beneficia, de asemenea, de economii în ceea ce privește costurile de asigurare a conformității.

²⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Adecvarea reglementărilor UE, [COM(2012) 746 final].

³⁰ Programul anual de lucru pentru 2022 – platforma „Pregătiți pentru viitor”. (n.d.). Comisia Europeană, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în mod explicit în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene³¹.

Propunerea este deosebit de relevantă pentru dreptul la bună administrare, astfel cum este definit la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale. Acest articol declară că buna administrare este un drept fundamental, proclamând că fiecare persoană are dreptul ca problemele sale să fie gestionate într-un anumit mod de către instituțiile și organismele UE sau de către statele membre care aplică legislația UE. Dreptul la bună administrare subliniază importanța transparenței într-o eră din ce în ce mai digitală. Inițiativele de sprijinire a digitalizării serviciilor publice pot fi considerate facilitatori ai dreptului la o bună administrare, deoarece au capacitatea de a facilita asigurarea unor atribute esențiale ale bunei administrări, cum ar fi neutralitatea, imparțialitatea și capacitatea predictivă de a soluționa diverse chestiuni³². Absența unor acțiuni suplimentare privind EIF și principiile conexe ar putea avea consecințe negative, de exemplu, în ceea ce privește articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale, dreptul la protecția datelor cu caracter personal sau, în ceea ce privește articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale, dreptul la diversitate lingvistică. În cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în spații de testare în materie de reglementare, propunerea include garanții adecvate privind protecția datelor pentru a asigura protecția drepturilor persoanelor vizate.

În ceea ce privește dreptul la liberă circulație în interiorul UE, cercetările privind IMM-urile demonstrează că procedurile administrative neinteroperabile subminează capacitatea IMM-urilor europene de a desfășura activități în alte țări ale UE, precum și de a funcționa în mod flexibil și fără rezerve pe piața unică³³.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere stabilește o serie de obligații pentru Comisie, în special de a crea mecanismul de cooperare structurată între administrațiile din UE și din statele membre, de a sprijini această guvernanta a interoperabilității și de a elabora orientări și soluții comune. În programele sale de lucru pentru 2021 și 2022, programul Europa digitală a sprijinit deja activitățile conexe ale Comisiei, cu o contribuție inițială de aproape 50 de milioane EUR.

Regulamentul instituie un instrument pentru coordonarea investițiilor publice în soluții de interoperabilitate: Agenda pentru Europa interoperabilă. Acesta ar trebui să ofere o imagine de ansamblu cuprinzătoare a posibilităților de finanțare și a angajamentelor de finanțare în domeniu, integrând, după caz, programele conexe ale Uniunii, cum ar fi programul Europa digitală, Fondul european de dezvoltare regională, Mecanismul de redresare și reziliență, Instrumentul de sprijin tehnic, programul Orizont Europa și alte programe.

Îndeplinirea obligațiilor Comisiei prevăzute în prezenta propunere legislativă va necesita aproximativ 130 de milioane EUR între 2023 și 2027 și va fi finanțată direct din programul Europa digitală. Contribuțiile de la programul Europa digitală începând cu 2023 sunt condiționate de disponibilitatea creditelor prevăzute în proiectul de buget general al Uniunii, în urma adoptării bugetului respectiv de către autoritatea bugetară, și vor fi luate în

³¹ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Uniunea Europeană, 26 octombrie 2012 (2012/C 326/02).

³² Matusiak, J., & Princ, M. (2018). „eGovernment as an element of the right to good administration. Central and Eastern European eDem and eGov Days” (e-Guvernarea ca element al dreptului la bună administrare. Zilele eDem și eGov din Europa Centrală și de Est), 331, 29-39. <https://doi.org/10.24989/ocg.v331.3>.

³³ SWD(2020) 54 final, Identificarea și înlăturarea barierelor din cadrul pieței unice.

considerare în contextul pregătirii programelor de lucru respective. Alocările finale vor face obiectul stabilirii priorităților de finanțare în contextul procedurii de adoptare subiacente și al acordului comitetului aferent programului respectiv. Costurile administrative ale Comisiei sunt estimate la aproximativ 2,822 milioane EUR, incluzând costurile cu resursele umane și alte cheltuieli administrative.

Fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere stabilește implicațiile în ceea ce privește resursele bugetare, umane și administrative.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Odată ce va fi adoptat regulamentul, impactul său va fi monitorizat și evaluat în conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare. Indicatorii se vor baza, pe cât posibil, pe datele de monitorizare existente și se va prefera extragerea automată a datelor în locul chestionarelor. Datele de monitorizare și rapoartele de evaluare vor fi puse la dispoziția publicului și vor oferi detalii privind aplicarea efectivă și asigurarea respectării prezentului regulament.

Întrucât multe părți interesate au sugerat introducerea unor măsuri și mai ferme, chestiunea consolidării suplimentare a politicii va fi abordată în evaluările viitoare.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Capitolul 1 (Dispoziții generale) stabilește obiectul regulamentului, și anume instituirea unei rețele europene pentru interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune și pentru a sprijini interconexiunile dintre serviciile publice naționale existente. Acesta stabilește, de asemenea, definițiile utilizate în cadrul diferitelor instrumente. Pentru a promova o abordare coerentă a UE în ceea ce privește interoperabilitatea transfrontalieră și pentru a sprijini cei trei piloni principali ai propunerii (soluțiile de interoperabilitate, proiectele de sprijin pentru implementarea politicilor și cadrul de guvernare), capitolul stabilește două obligații generale pentru organismele din sectorul public: de a efectua evaluări ale interoperabilității și de a sprijini partajarea soluțiilor de interoperabilitate în cadrul sectorului public (articolele 1-4).

Capitolul 2 (Soluții de interoperabilitate) reglementează instituirea soluțiilor de interoperabilitate prin trimitere la: (1) Cadrul european de interoperabilitate și cadrele sale de interoperabilitate specializate, (2) specificațiile și aplicațiile privind Europa interoperabilă care sunt recomandate de Comitetul pentru Europa interoperabilă. Utilizarea lor la nivel sectorial și administrativ, deși nu este obligatorie, este promovată prin mecanismele prevăzute în capitolele 1 și 3 (articolele 5-8).

Capitolul 3 (Măsuri de sprijin) stabilește măsuri menite să sprijine organismele din sectorul public în ceea ce privește punerea în aplicare a regulamentului. Normele care reglementează sprijinul pentru punerea în aplicare a politicilor stabilesc un proces privind modul în care proiectele de politică la nivelul UE desfășurate în temeiul regulamentului pot sprijini punerea în aplicare a politicilor privind o UE interoperabilă și digitală în întregul sector public al UE. Acest capitol stabilește, de asemenea, măsuri de inovare pentru a promova dezvoltarea și adoptarea de soluții inovatoare de interoperabilitate în contexte transfrontaliere. Pentru a sprijini mediile de testare pentru soluții inovatoare de interoperabilitate, Comisia poate autoriza crearea de spații de testare în materie de reglementare. Spațiile de testare ar trebui să contribuie nu numai la noi soluții tehnologice, ci și la învățarea în materie de reglementare.

Un sistem de evaluare inter pares și dispozițiile privind formarea consolidează încă doi factori importanți ai interoperabilității: competențele și schimbul de cunoștințe (articolele 9-14).

Capitolul 4 (Guvernanța) stabilește un cadru de guvernanță pe mai multe niveluri. În cadrul „Comitetului pentru Europa interoperabilă”, statele membre și reprezentanții Comisiei, ai Comitetului Regiunilor și ai Comitetului Economic și Social European au stabilit obiectivele strategice și au convenit asupra unor măsuri concrete care pot asigura interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor lor informatice care furnizează sau gestionează servicii publice digitale. Comitetul este sprijinit de o comunitate („comunitatea Europei interoperabile”) care va permite implicarea unui grup mai larg de părți interesate și care este implicată în sarcinile operaționale legate de punerea în aplicare a regulamentului (articolele 15-18).

Capitolul 5 (Planificare, monitorizare și evaluare) stabilește un mecanism integrat de planificare („Agenda pentru Europa interoperabilă”). Deși regulamentul nu prevede un mecanism de finanțare, acesta stabilește o nouă dimensiune a planificării în cadrul diferitelor programe de finanțare ale UE și al inițiativelor naționale relevante pentru a spori sinergiile dintre măsurile de digitalizare în sectorul public. Capitolul stabilește, de asemenea, normele privind monitorizarea și evaluarea (articolele 19-20).

Capitolul 6 (Dispoziții finale) stabilește costurile legate de prezenta propunere și data intrării sale în vigoare (articolele 21-22).

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 172,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³⁴,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³⁵,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Este necesar să se consolideze dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune, pentru a permite administrațiilor publice din Uniune să coopereze și să asigure funcționarea transfrontalieră a serviciilor publice. Cooperarea informală existentă ar trebui înlocuită cu un cadru juridic clar pentru a permite interoperabilitatea între diferite niveluri și sectoare administrative și pentru a asigura fluxuri transfrontaliere de date neîntrerupte pentru servicii digitale cu adevărat europene. Interoperabilitatea sectorului public are un impact important asupra dreptului la libera circulație a bunurilor și serviciilor prevăzut în tratate, deoarece procedurile administrative împovărătoare pot crea obstacole semnificative, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri”).
- (2) Statele membre și Uniunea lucrează de peste două decenii pentru a sprijini modernizarea administrațiilor prin transformarea digitală și pentru a promova interconexiunile profunde necesare pentru un spațiu digital cu adevărat european. Comunicarea Comisiei intitulată „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european pentru deceniul digital” [COM(2021) 118] subliniază necesitatea de a se accelera digitalizarea serviciilor publice până în 2030, inclusiv prin asigurarea interoperabilității la toate nivelurile de guvernare și la nivelul serviciilor publice. În plus, pandemia de COVID-19 a sporit viteza digitalizării, forțând administrațiile publice să se adapteze la paradigma online, inclusiv pentru serviciile publice digitale transfrontaliere, precum și pentru utilizarea mai inteligentă și mai ecologică a tehnologiilor, în conformitate cu obiectivele în materie de climă și energie stabilite în Pactul verde european și în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European

³⁴ JO C [...], [...], p. [...].

³⁵ JO C [...], [...], p. [...].

și al Consiliului³⁶. Prezentul regulament urmărește să contribuie în mod semnificativ la aceste obiective ale Uniunii prin crearea unui cadru structurat de cooperare privind interoperabilitatea transfrontalieră între statele membre și Comisie, pentru a sprijini crearea serviciilor publice digitale.

- (3) Noua structură de guvernare ar trebui să aibă un mandat juridic pentru a impulsiona dezvoltarea în continuare a Cadrului european de interoperabilitate și a altor soluții comune de interoperabilitate, cum ar fi specificațiile și aplicațiile. În plus, prezentul regulament ar trebui să stabilească o etichetă clară și ușor de recunoscut pentru unele soluții de interoperabilitate. Ar trebui încurajată crearea unei comunități dinamice în jurul soluțiilor tehnologice guvernamentale deschise.
- (4) Alinierea cât mai mult posibil a normelor pentru toate sectoarele publice care sunt operatori sau furnizori de rețele și sisteme informatice utilizate pentru facilitarea sau gestionarea serviciilor publice servește unei abordări coerente a interoperabilității sectorului public în întreaga Uniune și sprijinirii principiului bunei administrări și al liberei circulații a datelor cu caracter personal și a datelor fără caracter personal în cadrul Uniunii. Acest obiectiv include Comisia și alte instituții, organe și agenții ale Uniunii, precum și organisme din sectorul public din statele membre de la toate nivelurile administrației: național, regional și local. Agențiile joacă un rol important în colectarea de la statele membre a datelor de raportare în scopuri de reglementare. Prin urmare, interoperabilitatea acestor date ar trebui, de asemenea, să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (5) Interoperabilitatea transfrontalieră nu este posibilă numai prin intermediul infrastructurilor digitale centralizate ale statelor membre, ci și printr-o abordare descentralizată. Acest lucru implică schimbul de date între administrațiile locale din diferite state membre, fără a trece neapărat prin noduri naționale. Prin urmare, este necesar să se dezvolte soluții comune la toate nivelurile administrative, în special pentru specificații și aplicații. Nevoile de interacțiuni digitale transfrontaliere sunt în creștere, necesitând soluții care să poată răspunde acestor nevoi. Prezentul regulament are la bază intenția de a facilita și de a încuraja schimbul între toate nivelurile administrației.
- (6) Interoperabilitatea facilitează punerea în aplicare cu succes a politicilor, în special a celor care au o puternică legătură cu sectorul public, cum ar fi justiția și afacerile interne, fiscalitatea și vămile, transporturile, sănătatea, agricultura, precum și reglementarea întreprinderilor și a industriei. Cu toate acestea, realizarea interoperabilității la nivelul unui singur sector prezintă riscul ca adoptarea unor soluții diferite sau incompatibile la nivel național sau sectorial să creeze noi bariere electronice care să împiedice buna funcționare a pieței interne și libertățile de circulație asociate. În plus, aceasta prezintă riscul de a submina deschiderea și competitivitatea piețelor și furnizarea de servicii de interes general întreprinderilor și cetățenilor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să faciliteze, să încurajeze interoperabilitatea transsectorială și să se aplice acesteia.
- (7) Pentru a elimina fragmentarea peisajului interoperabilității din Uniune, ar trebui promovate o înțelegere comună a interoperabilității în Uniune și o abordare globală a soluțiilor de interoperabilitate. O cooperare structurată ar trebui să sprijine măsurile de promovare a unui cadru de politică adaptat mediului digital și interoperabil în mod

³⁶ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

implicit. În plus, aceasta ar trebui să promoveze gestionarea și utilizarea eficientă a infrastructurilor de servicii digitale și a componentelor lor respective de către organismele din sectorul public și instituțiile, organele și agențiile Uniunii care permit instituirea și funcționarea unor servicii publice transfrontaliere durabile și eficiente.

- (8) Pentru a crea servicii publice interoperabile transfrontaliere, este important să se pună accentul pe aspectul interoperabilității cât mai curând posibil în procesul de elaborare a politicilor. Prin urmare, organizația publică care intenționează să înființeze o rețea și un sistem informatic nou sau să modifice o rețea și un sistem informatic existent care ar putea avea un impact ridicat asupra interoperabilității transfrontaliere ar trebui să efectueze o evaluare a interoperabilității. Această evaluare este necesară pentru a înțelege amploarea impactului acțiunii planificate și a propune măsuri de valorificare a beneficiilor și de abordare a costurilor potențiale. Evaluarea interoperabilității ar trebui să fie obligatorie în trei cazuri, care intră în sfera interoperabilității transfrontaliere. În alte situații, organizațiile publice pot decide să efectueze evaluarea interoperabilității în mod voluntar.
- (9) În anumite circumstanțe, poate fi rezonabil și economic ca subiectul unei evaluări a interoperabilității să nu se limiteze la un singur proiect, de exemplu atunci când organismele din sectorul public intenționează să instituie o aplicație comună sau o platformă de prelucrare comună. În aceste cazuri, evaluarea ar trebui să fie ferm încurajată să nu se limiteze la realizarea obiectivelor Europei interoperabile în direcția unei puneri în aplicare depline a interoperabilității.
- (10) Evaluarea interoperabilității ar trebui să analizeze impactul acțiunii planificate asupra interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice, de exemplu, având în vedere originea, natura, particularitatea și amploarea acestui impact. Rezultatul acestei evaluări ar trebui să fie luat în considerare atunci când se stabilesc măsurile adecvate care trebuie luate în vederea creării sau a modificării rețelei și a sistemului informatic.
- (11) Organizația ar trebui să publice rezultatul evaluării interoperabilității pe site-ul său. Publicarea rezultatului nu ar trebui să compromită drepturile de proprietate intelectuală sau secretele comerciale și ar trebui restricționată atunci când acest lucru se justifică din motive de ordine sau securitate publică. Ar trebui respectate dispozițiile dreptului Uniunii care reglementează protecția datelor cu caracter personal.
- (12) Organismele din sectorul public sau instituțiile, organismele sau agențiile Uniunii care caută soluții de interoperabilitate ar trebui să poată solicita altor organisme din sectorul public sau altor instituții, organisme sau agenții ale Uniunii codul software pe care îl utilizează organizațiile respective, împreună cu documentația aferentă. Partajarea ar trebui să devină o opțiune implicită în rândul organismelor din sectorul public și al instituțiilor, organelor și agențiilor Uniunii, în timp ce nepartajarea ar necesita o justificare juridică. În plus, organismele din sectorul public sau instituțiile, organismele sau agențiile Uniunii ar trebui să încerce să dezvolte noi soluții de interoperabilitate sau să dezvolte mai mult soluțiile de interoperabilitate existente.
- (13) Atunci când administrațiile publice decid să facă schimb de soluții cu alte administrații publice sau cu publicul, acestea acționează în interes public. Acest lucru este cu atât mai relevant pentru tehnologiile inovatoare: de exemplu, codul deschis face ca algoritmi să fie transparent și permite audituri independente și componente reproductibile. Partajarea soluțiilor de interoperabilitate între administrațiile publice ar trebui să stabilească condițiile pentru realizarea unui ecosistem deschis de tehnologii digitale pentru sectorul public, care să poată produce beneficii multiple.

- (14) Atunci când monitorizează coerența soluțiilor de interoperabilitate și propune măsuri pentru a asigura compatibilitatea acestora cu soluțiile existente care au un scop comun, Comitetul pentru Europa interoperabilă ar trebui să ia în considerare obsolescența soluțiilor.
- (15) Cadrul european de interoperabilitate ar trebui să asigure coerența și să fie recunoscut ca punct unic de referință pentru abordarea Uniunii privind interoperabilitatea în sectorul serviciilor publice. În plus, cadrele de interoperabilitate specializate pot răspunde nevoilor anumitor sectoare, domenii sau niveluri administrative. Aceste cadre ar trebui să promoveze în continuare punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate.
- (16) EIF ar trebui să fie dezvoltat de Comitetul pentru Europa interoperabilă, compus, printre altele, din câte un reprezentant al fiecărui stat membru. Statele membre, împreună cu ceilalți membri ai Comitetului pentru Europa interoperabilă, au astfel un rol central în dezvoltarea și punerea în aplicare a EIF. Comitetul pentru Europa interoperabilă ar trebui să actualizeze EIF atunci când este necesar.
- (17) Cadrele de interoperabilitate specializate lansate pentru a completa EIF ar trebui să țină seama de cadrele sectoriale existente elaborate la nivelul Uniunii (de exemplu, în sectorul sănătății) și să nu aducă atingere acestora.
- (18) Interoperabilitatea este direct legată de utilizarea unor standarde și specificații deschise și dependentă de acestea. Prin urmare, sectorul public al Uniunii ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni asupra unor specificații deschise transversale și asupra altor soluții de promovare a interoperabilității. Noul cadru ar trebui să prevadă în viitor un proces clar privind instituirea și promovarea unor astfel de soluții de interoperabilitate convenite. Astfel, sectorul public va avea o voce mai coordonată pentru a canaliza nevoile și valorile publice în discuții mai ample.
- (19) Multe specificații de interoperabilitate utilizate de sectorul public ar putea fi derivate din legislația existentă a Uniunii. Prin urmare, este necesar să se stabilească o legătură între toate specificațiile pentru rețelele și sistemele informatice din sectorul public a căror utilizare este obligatorie în temeiul dispozițiilor legale ale Uniunii. Nu este întotdeauna ușor pentru autoritățile de punere în aplicare să găsească cerințele în cel mai recent format prelucrabil automat. Un punct unic de acces și norme clare privind metadatele acestor informații ar trebui să ajute organismele din sectorul public ca infrastructurile lor de servicii digitale să respecte normele existente și viitoare.
- (20) Ar trebui creat un portal Europa interoperabilă ca punct de referință pentru soluțiile de interoperabilitate, cunoștințe și comunitate. Portalul ar trebui creat ca un link către surse oficiale, dar ar trebui, de asemenea, să fie deschis contribuțiilor din partea comunității Europei interoperabile.
- (21) Portalul Europa interoperabilă ar trebui să pună la dispoziția publicului soluții care să respecte principiile EIF de deschidere, neutralitate tehnică și securitate. Întrucât sursa deschisă permite utilizatorilor să evalueze și să inspecteze în mod activ interoperabilitatea și securitatea soluțiilor, este important ca sursele deschise să sprijine punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate. În acest context, ar trebui promovată utilizarea licențelor cu sursă deschisă pentru a spori claritatea juridică și recunoașterea reciprocă a licențelor în statele membre.
- (22) În prezent, serviciile publice ale Uniunii furnizate sau gestionate electronic depind în multe cazuri de furnizorii din afara Uniunii. Este în interesul strategic al Uniunii să se asigure că păstrează și dezvoltă capacități tehnologice esențiale pentru a-și securiza

piața unică electronică și, în special, pentru a asigura furnizarea de servicii, pentru a proteja rețelele și sistemele informatice critice și pentru a furniza servicii esențiale. Măsurile de sprijin pentru Europa interoperabilă ar trebui să ajute administrațiile publice să evolueze și să fie capabile să integreze noi provocări și noi domenii în contexte transfrontaliere. Interoperabilitatea este o condiție pentru evitarea blocajelor tehnologice, pentru facilitarea evoluțiilor tehnice și pentru promovarea inovării, care ar trebui să stimuleze competitivitatea globală a Uniunii.

- (23) Este necesar să se instituie un mecanism de guvernare pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor Uniunii într-un mod care să asigure interoperabilitatea. Acest mecanism ar trebui să se concentreze pe implementarea digitală interoperabilă a politicilor odată ce acestea au fost adoptate sub formă de acte juridice și ar trebui să servească la dezvoltarea unor soluții de interoperabilitate bazate pe necesități. Mecanismul ar trebui să sprijine organismele din sectorul public. Proiectele de sprijinire a organismelor din sectorul public ar trebui să fie propuse de Comitetul pentru Europa interoperabilă Comisiei, care ar trebui să decidă cu privire la lansarea proiectelor.
- (24) Toate nivelurile de guvernare ar trebui să coopereze cu organizații inovatoare, inclusiv întreprinderi sau entități fără scop lucrativ, la proiectarea, dezvoltarea și funcționarea serviciilor publice. Sprijinirea cooperării GovTech între organismele din sectorul public și întreprinderile nou-înființate și IMM-urile inovatoare sau cooperarea care implică în principal organizații ale societății civile („CivicTech”) reprezintă un mijloc eficace de sprijinire a inovării în sectorul public și de promovare a utilizării instrumentelor de interoperabilitate în rândul partenerilor din sectorul privat și public. Sprijinirea unui ecosistem GovTech deschis în Uniune, care să reunească actori publici și privați la nivel transfrontalier și care să implice diferite niveluri de guvernare, ar trebui să permită dezvoltarea unor inițiative inovatoare care să vizeze proiectarea și implementarea soluțiilor de interoperabilitate GovTech.
- (25) Identificarea nevoilor și a priorităților comune în materie de inovare și concentrarea eforturilor comune GovTech și a activităților de experimentare la nivel transfrontalier ar ajuta organismele din sectorul public din Uniune să partajeze riscurile, lecțiile învățate și rezultatele proiectelor de sprijin pentru inovare. Aceste activități vor valorifica, în special, rezerva bogată de întreprinderi nou-înființate și de IMM-uri a Uniunii în domeniul tehnologiei. Proiectele GovTech de succes și măsurile de inovare aplicate în proiecte-pilot prin măsuri de inovare ale inițiativei Europa interoperabilă ar trebui să contribuie la extinderea instrumentelor GovTech și a soluțiilor de interoperabilitate pentru reutilizare.
- (26) Măsurile de sprijin pentru Europa interoperabilă ar putea beneficia de spații sigure pentru experimentare, asigurând, în același timp, inovarea responsabilă și integrarea măsurilor și a garanțiilor adecvate de atenuare a riscurilor. Pentru a asigura un cadru juridic favorabil inovării, adaptat exigențelor viitorului și rezilient în fața perturbărilor, ar trebui să fie posibilă desfășurarea unor astfel de proiecte în spații de testare în materie de reglementare. Spațiile de testare în materie de reglementare ar trebui să fie medii de testare controlate care să faciliteze dezvoltarea și testarea de soluții inovatoare înainte ca astfel de sisteme să fie integrate în rețeaua și în sistemele informatice din sectorul public. Spațiile de testare în materie de reglementare ar trebui să aibă ca obiectiv promovarea interoperabilității cu ajutorul soluțiilor inovatoare prin instituirea unui mediu controlat de experimentare și testare, cu scopul de a asigura alinierea soluțiilor la prezentul regulament și la alte acte legislative relevante ale Uniunii și ale statelor membre, de a spori securitatea juridică pentru inovatori și

autoritățile competente și de a spori înțelegerea oportunităților, a riscurilor emergente și a impactului noilor soluții. Pentru a se asigura o punere în aplicare uniformă în întreaga Uniune și economii de scară, este oportun să se stabilească norme comune pentru punerea în aplicare a spațiilor de testare în materie de reglementare. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor poate impune amenzi administrative instituțiilor și organismelor Uniunii în contextul spațiilor de testare în materie de reglementare, în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului.

- (27) Este necesar să se prevadă un temei juridic pentru utilizarea datelor cu caracter personal colectate în alte scopuri în vederea dezvoltării anumitor soluții de interoperabilitate de interes public în spațiul de testare în materie de reglementare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului și cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului. Regulamentul vizează doar stabilirea unui temei juridic pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul spațiului de testare în materie de reglementare ca atare. Orice altă prelucrare a datelor cu caracter personal care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar necesita un temei juridic separat.
- (28) Este necesar să se consolideze o bună înțelegere a aspectelor legate de interoperabilitate, în special în rândul angajaților din sectorul public. Formarea continuă este esențială în acest sens și ar trebui încurajate cooperarea și coordonarea pe această temă. Dincolo de cursurile de formare referitoare la soluțiile pentru Europa interoperabilă, toate inițiativele ar trebui, după caz, să se bazeze pe schimbul de experiență și de soluții sau să fie însoțite de acestea, precum și pe schimbul și promovarea celor mai bune practici.
- (29) Pentru a crea un mecanism care să faciliteze un proces de învățare reciprocă între organismele din sectorul public și schimbul de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a soluțiilor pentru Europa interoperabilă în toate statele membre, este necesar să se stabilească dispoziții privind procesul de evaluare inter pares. Evaluările inter pares pot conduce la informații și recomandări valoroase pentru organismul din sectorul public care face obiectul evaluării. În special, acestea ar putea contribui la facilitarea transferului de tehnologii, instrumente, măsuri și procese între statele membre implicate în evaluarea inter pares. Acestea creează o cale funcțională pentru schimbul de bune practici între statele membre cu niveluri diferite de maturitate a interoperabilității. Pentru a se garanta că procesul de evaluare inter pares este eficient din punctul de vedere al costurilor și că produce rezultate clare și concludente, precum și pentru a evita plasarea unor sarcini inutile, Comisia poate adopta orientări privind cea mai bună structură pentru astfel de evaluări inter pares, pe baza nevoilor care apar și după consultarea Comitetului pentru Europa interoperabilă.
- (30) Pentru a dezvolta direcția generală a cooperării structurate pentru Europa interoperabilă în ceea ce privește promovarea interconectării digitale și a interoperabilității serviciilor publice în Uniune și pentru a supraveghea activitățile strategice și de punere în aplicare legate de această cooperare, ar trebui instituit un Comitet pentru Europa interoperabilă. Comitetul pentru Europa interoperabilă ar trebui să își îndeplinească sarcinile ținând seama de normele și soluțiile de interoperabilitate transfrontalieră deja puse în aplicare pentru rețelele și sistemele informatice existente.
- (31) Anumite organisme ale Uniunii, cum ar fi Comitetul european pentru inovare în domeniul datelor și Comitetul pentru spațiul european al datelor privind sănătatea, au

fost create și însărcinate, printre altele, să consolideze interoperabilitatea la nivel de domeniu sau de politică specific. Cu toate acestea, niciunul dintre organismele existente nu are sarcina de a aborda interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune. Comitetul pentru Europa interoperabilă instituit prin prezentul regulament ar trebui să sprijine organismele Uniunii care lucrează la politici, acțiuni și soluții relevante pentru interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune, de exemplu în ceea ce privește interoperabilitatea semantică pentru portabilitatea și reutilizarea spațiilor de date. Comitetul pentru Europa interoperabilă ar trebui să interacționeze cu toate organismele relevante ale Uniunii pentru a asigura alinierea și sinergiile dintre acțiunile de interoperabilitate transfrontalieră și cele sectoriale specifice.

- (32) Promovarea interoperabilității sectorului public necesită implicarea activă și angajamentul experților, practicienilor, utilizatorilor și publicului interesat din toate statele membre, de la toate nivelurile de guvernare și cu implicarea partenerilor internaționali și a sectorului privat. Pentru a valorifica expertiza, competențele și creativitatea acestora, un forum deschis dedicat („comunitatea Europei interoperabile”) ar trebui să contribuie la canalizarea feedbackului, a nevoilor utilizatorilor și operaționale, la identificarea domeniilor care pot fi dezvoltate în continuare și să contribuie la o definire a domeniului priorităților pentru cooperarea în materie de interoperabilitate la nivelul UE. Instituirea comunității Europei interoperabile ar trebui să sprijine coordonarea și cooperarea dintre actorii-cheie strategici și operaționali pentru interoperabilitate.
- (33) Comunitatea Europei interoperabile ar trebui să fie deschisă tuturor părților interesate. Accesul la comunitatea Europei interoperabile ar trebui facilitat cât mai mult posibil, evitându-se barierele și sarcinile inutile. Comunitatea Europei interoperabile ar trebui să reunească părțile interesate din sectorul public și privat, inclusiv cetățenii, cu expertiză în domeniul interoperabilității transfrontaliere, provenind din medii diferite, cum ar fi mediul academic, cercetarea și inovarea, educația, standardizarea și specificațiile, întreprinderile și administrația publică de la toate nivelurile.
- (34) Pentru a se garanta că normele prevăzute de prezentul regulament sunt puse în aplicare în mod eficient, este necesar să se desemneze autorități naționale competente responsabile cu punerea sa în aplicare. În multe state membre, unele entități au deja rolul de a dezvolta interoperabilitatea. Aceste entități ar putea prelua rolul de autoritate competentă în conformitate cu prezentul regulament.
- (35) Ar trebui instituită o Agendă pentru Europa interoperabilă ca principal instrument al Uniunii pentru coordonarea investițiilor publice în soluții de interoperabilitate. Aceasta ar trebui să ofere o imagine de ansamblu cuprinzătoare a posibilităților de finanțare și a angajamentelor de finanțare în domeniu, integrând, după caz, programele conexe ale Uniunii. Acest lucru ar trebui să contribuie la crearea de sinergii și la coordonarea sprijinului financiar legat de dezvoltarea interoperabilității și la evitarea suprapunerilor.
- (36) Ar trebui colectate informații pentru a permite evaluarea performanței prezentului regulament în raport cu obiectivele acestuia și pentru a oferi feedback pentru o evaluare a prezentului regulament în conformitate cu punctul 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³⁷. Prin urmare,

³⁷ JO L 123, 12.5. 2016, p. 1.

Comisia ar trebui să efectueze o monitorizare și o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii referitoare la eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată europeană. De asemenea, evaluarea ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului eventualelor măsuri suplimentare. Monitorizarea ar trebui să integreze sursele de date și procesele de monitorizare existente.

- (37) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a stabili norme și condiții pentru instituirea și funcționarea spațiilor de testare în materie de reglementare.
- (38) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume interoperabilitatea în cadrul administrațiilor publice la nivelul întregii Uniuni, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor, în special în ceea ce privește consolidarea pieței unice.
- (39) Aplicarea prezentului regulament ar trebui amânată cu trei luni de la data intrării sale în vigoare, pentru a oferi statelor membre și instituțiilor, organelor și agențiilor Uniunii suficient timp pentru a se pregăti în vederea aplicării prezentului regulament. Această perioadă de timp este necesară pentru instituirea Comitetului pentru Europa interoperabilă și a comunității Europene interoperabile și pentru desemnarea autorităților naționale competente și a coordonatorilor în materie de interoperabilitate.
- (40) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸ și a emis un aviz la data de...

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1 **Dispoziții generale**

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește măsuri de promovare a interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune prin stabilirea unor norme comune și a unui cadru de coordonare privind interoperabilitatea sectorului public, cu scopul de a încuraja dezvoltarea unei infrastructuri interoperabile de servicii publice digitale transeuropene.
- (2) Prezentul regulament se aplică organismelor din sectorul public ale statelor membre și instituțiilor, organelor și agențiilor Uniunii care furnizează sau gestionează rețele

³⁸ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

sau sisteme informatice ce permit furnizarea sau gestionarea electronică a serviciilor publice.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „interoperabilitate transfrontalieră” înseamnă capacitatea rețelelor și a sistemelor informatice de a fi utilizate de organisme din sectorul public din diferite state membre și de instituții, organe și agenții ale Uniunii pentru a interacționa prin schimburi de date realizate cu ajutorul comunicațiilor electronice;
2. „rețea și sistem informatic” înseamnă o rețea și un sistem informatic astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 [propunerea NIS 2];
3. „soluție de interoperabilitate” înseamnă o specificație tehnică, inclusiv un standard sau o altă soluție, inclusiv cadre conceptuale, orientări și aplicații, care descriu cerințele juridice, organizaționale, semantice sau tehnice pe care trebuie să le îndeplinească o rețea și un sistem informatic pentru a spori interoperabilitatea transfrontalieră;
4. „organism din sectorul public” înseamnă un organism din sectorul public astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/1024;
5. „date” înseamnă date astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2022/868 privind guvernarea europeană a datelor și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (Regulamentul privind guvernarea datelor)³⁹;
6. „format prelucrabil automat” înseamnă un format prelucrabil automat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 13 din Directiva (UE) 2019/1024;
7. „GovTech” înseamnă o cooperare bazată pe tehnologie între actorii din sectorul public și cel privat care sprijină transformarea digitală a sectorului public;
8. „standard” înseamnă un standard astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰;
9. „cel mai înalt nivel de conducere” înseamnă un manager, un organ de conducere sau de coordonare și supraveghere de la cel mai înalt nivel administrativ, ținând seama de mecanismele de guvernare la nivel înalt din fiecare instituție, organ sau agenție a Uniunii.

Articolul 3

Evaluarea interoperabilității

³⁹ Regulamentul (UE) 2022/868 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind guvernarea datelor la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (Regulamentul privind guvernarea datelor) (JO L 152, 3.6.2022, p. 1).

⁴⁰ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

- (1) În cazul în care un organism din sectorul public sau o instituție, o agenție sau un organ al Uniunii intenționează să înființeze o rețea și un sistem informatic nou sau să modifice în mod semnificativ o rețea și un sistem informatic existent care să permită furnizarea sau gestionarea electronică a serviciilor publice, acesta/aceasta efectuează o evaluare a impactului acțiunii planificate asupra interoperabilității transfrontaliere („evaluarea interoperabilității”) în următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care instituirea sau modificarea preconizată afectează una sau mai multe rețele și sisteme informatice utilizate pentru furnizarea de servicii transfrontaliere în mai multe sectoare sau administrații;
 - (b) în cazul în care instituirea sau modificarea preconizată va conduce, cel mai probabil, la achiziții pentru rețele și sisteme informatice utilizate pentru furnizarea de servicii transfrontaliere care depășesc pragul stabilit la articolul 4 din Directiva 2014/24/UE;
 - (c) în cazul în care instituirea sau modificarea preconizată se referă la o rețea și la un sistem informatic utilizate pentru furnizarea de servicii transfrontaliere și finanțate prin intermediul programelor Uniunii.

Organismul din sectorul public sau instituția, organul sau agenția Uniunii în cauză poate efectua, de asemenea, evaluarea interoperabilității în alte cazuri.

- (2) Evaluarea interoperabilității se efectuează înainte de a lua decizii cu privire la cerințele juridice, organizaționale, semantice sau tehnice pentru rețeaua și sistemul informatic noi sau modificate, în mod obligatoriu. Se poate efectua o singură evaluare a interoperabilității pentru un set de cerințe și mai multe rețele și sisteme informatice.

Organismul din sectorul public sau instituția, organul sau agenția Uniunii în cauză publică pe site-ul său web un raport care prezintă rezultatul evaluării interoperabilității.

- (3) Autoritățile naționale competente și coordonatorii în materie de interoperabilitate furnizează sprijinul necesar pentru efectuarea evaluării interoperabilității. Comisia poate furniza instrumente tehnice pentru a sprijini evaluarea.

- (4) Evaluarea interoperabilității conține cel puțin:

- (a) o descriere a operațiunii preconizate și a impactului acesteia asupra interoperabilității transfrontaliere a uneia/unuia sau mai multor rețele și sisteme informatice în cauză, inclusiv costurile estimate pentru adaptarea rețelei și a sistemelor informatice în cauză;
- (b) o descriere a nivelului de aliniere a rețelelor și a sistemelor informatice vizate la Cadrul european de interoperabilitate și la soluțiile pentru Europa interoperabilă, după operațiune și în cazul în care aceasta a permis îmbunătățirea alinierii în comparație cu nivelul anterior;
- (c) o descriere a interfețelor de programare a aplicațiilor care permit interacțiunea dintre mașini cu datele considerate relevante pentru schimbul transfrontalier cu alte rețele și sisteme informatice.

- (5) Organismul din sectorul public, instituția, organul sau agenția în cauză a Uniunii se consultă cu beneficiarii serviciilor afectate sau cu reprezentanții acestora cu privire la operațiunea preconizată, în cazul în care aceasta îi afectează în mod direct pe

beneficiari. Această consultare nu aduce atingere protecției intereselor comerciale sau publice sau securității acestor sisteme.

- (6) Comitetul pentru Europa interoperabilă adoptă orientări privind conținutul evaluării interoperabilității până cel târziu la ... [un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], inclusiv liste de verificare practice.

Articolul 4

Partajarea și reutilizarea soluțiilor de interoperabilitate între organismele, instituțiile, organele și agențiile din sectorul public ale Uniunii

- (1) Un organism din sectorul public sau o instituție, un organ sau o agenție a Uniunii pune la dispoziția oricărei alte entități care solicită acest lucru soluții de interoperabilitate care sprijină serviciile publice pe care le furnizează sau le gestionează electronic. Conținutul partajat include documentația tehnică și, după caz, codul sursă documentat. Această obligație de partajare nu se aplică niciuneia dintre următoarele soluții de interoperabilitate:
- (a) care sprijină procese ce nu intră în domeniul de aplicare al sarcinii publice a organismelor sau instituțiilor, organelor sau agențiilor Uniunii în cauză din sectorul public, astfel cum sunt definite prin lege sau prin alte norme obligatorii sau, în absența unor astfel de norme, astfel cum sunt definite în conformitate cu practicile administrative comune din statul membru sau din administrațiile Uniunii în cauză, cu condiția ca domeniul de aplicare al sarcinilor publice să fie transparent și să facă obiectul unei revizuirii;
 - (b) pentru care terții dețin drepturi de proprietate intelectuală și nu permit partajarea;
 - (c) la care accesul este exclus sau restricționat din următoarele motive:
 - (i) informații sensibile legate de protecția infrastructurilor critice, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (d) din Directiva 2008/114/CE a Consiliului⁴¹;
 - (ii) protecția intereselor apărării sau siguranței publice;
- (2) Pentru a permite entității care reutilizează soluția de interoperabilitate să o gestioneze în mod autonom, entitatea care partajează soluția specifică garanțiile care vor fi furnizate entității care o reutilizează în ceea ce privește cooperarea, sprijinul și întreținerea. Înainte de adoptarea soluției de interoperabilitate, entitatea care reutilizează soluția furnizează entității care o partajează o evaluare a soluției referitoare la capacitatea acesteia de a gestiona în mod autonom securitatea cibernetică și evoluția soluției de interoperabilitate reutilizate.
- (3) Obligația prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol poate fi îndeplinită prin publicarea conținutului relevant pe portalul Europa interoperabilă sau pe un portal, într-un catalog sau registru conectat la portalul Europa interoperabilă. În acest caz, alineatul (2) de la prezentul articol nu se aplică entității care partajează soluția. Publicarea pe portalul Europa interoperabilă se face de către Comisie, la cererea entității care partajează soluția.

⁴¹ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

- (4) Un organism din sectorul public, o instituție, un organ sau o agenție a Uniunii sau o parte terță care utilizează o soluție de interoperabilitate o poate adapta la propriile nevoi. În cazul în care soluția de interoperabilitate a fost făcută publică în conformitate cu alineatul (3), soluția de interoperabilitate adaptată este făcută publică în același mod.
- (5) Entitățile care partajează și reutilizează soluția pot încheia un acord privind partajarea costurilor pentru evoluțiile viitoare ale soluției de interoperabilitate.

Capitolul 2 **Soluții de interoperabilitate**

Articolul 5

Principii generale

- (1) Comisia publică soluțiile pentru Europa interoperabilă și Cadrul european de interoperabilitate pe portalul Europa interoperabilă, prin mijloace electronice, în formate deschise, prelucrabile automat, accesibile⁴², ușor de găsit și reutilizabile, dacă este cazul, împreună cu metadatele acestora.
- (2) Comitetul pentru Europa interoperabilă monitorizează coerența globală a soluțiilor de interoperabilitate dezvoltate sau recomandate și propune măsuri pentru a asigura, după caz, compatibilitatea acestora cu alte soluții de interoperabilitate care au un scop comun, sprijinind, în același timp, acolo unde este cazul, complementaritatea cu noile tehnologii sau tranziția către acestea.

Articolul 6

Cadrul european de interoperabilitate și cadrele de interoperabilitate specializate

- (1) Comitetul pentru Europa interoperabilă elaborează un Cadru european de interoperabilitate (EIF)⁴³ și propune Comisiei adoptarea acestuia. Comisia poate adopta EIF. Comisia publică EIF în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) EIF furnizează un model și un set de recomandări privind interoperabilitatea juridică, organizațională, semantică și tehnică, adresate tuturor entităților care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, pentru a interacționa între ele prin intermediul propriilor rețele și sisteme informatice. EIF este luat în considerare la evaluarea interoperabilității în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) litera (b) și cu articolul 3 alineatul (6).
- (3) După consultarea Comitetului pentru Europa interoperabilă, Comisia poate adopta alte cadre de interoperabilitate („cadre de interoperabilitate specializate”) care vizează nevoile anumitor sectoare sau niveluri administrative. Cadrele de interoperabilitate specializate se bazează pe EIF. Comitetul pentru Europa interoperabilă evaluează alinierea cadrelor de interoperabilitate specializate la EIF. Comisia publică cadrele de interoperabilitate specializate pe portalul Europa interoperabilă.

⁴² Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 151, 7.6.2019, p. 70-115).

⁴³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Cadrul european de interoperabilitate – Strategie de implementare, COM/2017/ 0134 final.

- (4) În cazul în care un stat membru elaborează un cadru național de interoperabilitate și alte politici, strategii sau orientări naționale relevante, acesta ia în considerare EIF.

Articolul 7

Soluții pentru Europa interoperabilă

Comitetul pentru Europa interoperabilă recomandă soluții de interoperabilitate pentru interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru furnizarea sau gestionarea serviciilor publice care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic în Uniune. Atunci când Comitetul pentru Europa interoperabilă recomandă o soluție de interoperabilitate, aceasta poartă eticheta „soluție pentru Europa interoperabilă” și este publicată pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 8

Portalul Europa interoperabilă

- (1) Comisia pune la dispoziție un portal („portalul Europa interoperabilă”) ca punct unic de acces pentru informațiile legate de interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic în Uniune. Portalul este accesibil electronic și gratuit. Portalul are cel puțin următoarele funcții:
- (a) acces la soluții pentru Europa interoperabilă;
 - (b) acces la alte soluții de interoperabilitate care nu poartă eticheta „soluție pentru Europa interoperabilă” și care sunt prevăzute de alte politici ale Uniunii sau care îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (2);
 - (c) acces la specificațiile tehnice TIC eligibile pentru a fi utilizate drept referințe în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
 - (d) acces la informațiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul spațiilor de testare în materie de reglementare menționate la articolele 11 și 12, în cazul în care au fost identificate riscuri ridicate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, astfel cum se menționează la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 39 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și acces la informații privind mecanismele de răspuns pentru atenuarea promptă a riscurilor respective. Informațiile publicate pot include o divulgare a evaluării impactului asupra protecției datelor;
 - (e) încurajarea schimbului de cunoștințe între membrii comunității Europei interoperabile, astfel cum se prevede la articolul 16, cum ar fi furnizarea unui sistem de feedback pentru a-și exprima opiniile cu privire la măsurile propuse de Comitetul pentru Europa interoperabilă sau pentru a-și exprima interesul de a participa la acțiuni legate de punerea în aplicare a prezentului regulament;
 - (f) acces la datele de monitorizare legate de interoperabilitate menționate la articolul 20;
 - (g) posibilitatea cetățenilor și organizațiilor societății civile de a oferi feedback cu privire la conținutul publicat.

- (2) Comitetul pentru Europa interoperabilă poate propune Comisiei să publice pe portal alte soluții de interoperabilitate sau să dispună ca acestea să fie menționate pe portal. Aceste soluții:
- (a) nu fac obiectul drepturilor terților sau nu conțin date cu caracter personal sau informații confidențiale;
 - (b) au un nivel ridicat de aliniere la soluțiile pentru Europa interoperabilă, care poate fi dovedit prin publicarea rezultatului evaluării interoperabilității menționate la articolul 3;
 - (c) utilizează o licență care permite cel puțin reutilizarea de către alte organisme din sectorul public sau instituții, organisme sau agenții ale Uniunii sau sunt publicate ca sursă deschisă. O licență cu sursă deschisă înseamnă o licență prin care reutilizarea software-ului este permisă pentru toate utilizările specificate într-o declarație unilaterală a titularului de drepturi și în care codurile sursă ale software-ului sunt puse la dispoziția utilizatorilor;
 - (d) sunt întreținute în mod periodic sub responsabilitatea proprietarului soluției de interoperabilitate.
- (3) Atunci când un organism din sectorul public sau o instituție, un organ sau o agenție a Uniunii pune la dispoziție un portal, un catalog sau un registru cu funcții similare, acesta/aceasta ia măsurile necesare pentru a asigura interoperabilitatea cu portalul Europa interoperabilă. În cazul în care astfel de portaluri colectează soluții cu sursă deschisă, ele permit utilizarea licenței publice a Uniunii Europene.
- (4) Comisia poate adopta orientări privind interoperabilitatea pentru alte portaluri cu funcții similare, astfel cum se menționează la alineatul (3).

Capitolul 3 **Măsuri de sprijin Europa interoperabilă**

Articolul 9

Proiecte de sprijin pentru implementarea politicilor

- (1) Comitetul pentru Europa interoperabilă poate propune Comisiei să instituie proiecte de sprijin pentru organismele din sectorul public în implementarea digitală a politicilor Uniunii care asigură interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice ce urmează să fie furnizate sau gestionate electronic („proiect de sprijin pentru implementarea politicilor”).
- (2) Proiectul de sprijin pentru implementarea politicilor stabilește:
- (a) soluțiile pentru Europa interoperabilă existente, considerate necesare pentru implementarea digitală a cerințelor de politică;
 - (b) orice soluții de interoperabilitate lipsă care urmează să fie dezvoltate, considerate necesare pentru implementarea digitală a cerințelor de politică;
 - (c) alte măsuri de sprijin recomandate, cum ar fi cursuri de formare sau evaluări inter pares.
- (3) După consultarea Comitetului pentru Europa interoperabilă, Comisia stabilește domeniul de aplicare, calendarul, implicarea necesară a sectoarelor și a nivelurilor administrative, precum și metodele de lucru ale proiectului de sprijin. În cazul în care

Comisia a efectuat și a publicat deja o evaluare a interoperabilității, în conformitate cu articolul 3, rezultatul evaluării respective este luat în considerare la elaborarea proiectului de sprijin.

- (4) Pentru a consolida proiectul de sprijin pentru implementarea politicilor, Comitetul pentru Europa interoperabilă poate propune instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare, astfel cum se menționează la articolul 11.
- (5) Rezultatul unui proiect de sprijin pentru implementarea politicilor, precum și soluțiile de interoperabilitate dezvoltate în cadrul proiectului sunt disponibile în mod deschis și sunt puse la dispoziția publicului pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 10

Măsuri de inovare

- (1) Comitetul pentru Europa interoperabilă poate propune Comisiei să instituie măsuri de inovare pentru a sprijini dezvoltarea și adoptarea de soluții inovatoare de interoperabilitate în UE („măsuri de inovare”).
- (2) Măsurile de inovare:
 - (a) contribuie la dezvoltarea unor soluții pentru Europa interoperabilă existente sau noi;
 - (b) implică actorii GovTech.
- (3) Pentru a sprijini dezvoltarea măsurilor de inovare, Comitetul pentru Europa interoperabilă poate propune crearea unui spațiu de testare în materie de reglementare.
- (4) Comisia pune la dispoziția publicului rezultatele măsurilor de inovare pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 11

Crearea de spații de testare în materie de reglementare

- (1) Spațiile de testare în materie de reglementare asigură un mediu controlat pentru dezvoltarea, testarea și validarea soluțiilor inovatoare de interoperabilitate care sprijină interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice ce urmează să fie furnizate sau gestionate electronic pentru o perioadă limitată de timp înainte de a fi puse în funcțiune.
- (2) Spațiile de testare în materie de reglementare sunt operate sub responsabilitatea organismelor din sectorul public participante și, în cazul în care spațiul de testare implică prelucrarea datelor cu caracter personal de către organismele din sectorul public, sub supravegherea altor autorități naționale relevante sau, în cazul în care spațiul de testare implică prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituții, organe și agenții ale Uniunii, sub responsabilitatea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (3) Instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare, astfel cum se prevede la alineatul (1), urmărește să contribuie la următoarele obiective:
 - (a) să stimuleze inovarea și să faciliteze dezvoltarea și introducerea unor soluții inovatoare de interoperabilitate digitală pentru serviciile publice;

- (b) să faciliteze cooperarea transfrontalieră între autoritățile naționale competente și sinergiile în furnizarea de servicii publice;
 - (c) să faciliteze dezvoltarea unui ecosistem GovTech european deschis, inclusiv cooperarea cu întreprinderile mici și mijlocii și cu întreprinderile nou-înființate;
 - (d) să îmbunătățească înțelegerea de către autorități a oportunităților sau a barierelor din calea interoperabilității transfrontaliere a soluțiilor inovatoare de interoperabilitate, inclusiv a barierelor juridice;
 - (e) să contribuie la dezvoltarea sau actualizarea soluțiilor pentru Europa interoperabilă.
- (4) Instituirea unor spații de testare în materie de reglementare contribuie la îmbunătățirea securității juridice prin cooperarea cu autoritățile implicate în spațiul de testare în materie de reglementare, în vederea asigurării conformității cu prezentul regulament și, după caz, cu alte acte legislative ale Uniunii și ale statelor membre.
- (5) Comisia, după consultarea Comitetului pentru Europa interoperabilă și, în cazul în care spațiul de testare în materie de reglementare ar include prelucrarea datelor cu caracter personal, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor autorizează, la cererea comună a cel puțin trei organisme din sectorul public participante, instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare. Această consultare nu ar trebui să înlocuiască consultarea prealabilă menționată la articolul 36 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 40 din Regulamentul (UE) 2018/1725. În cazul în care spațiul de testare este instituit pentru soluții de interoperabilitate care sprijină interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic de către una sau mai multe instituții, organe sau agenții ale Uniunii, eventual cu participarea organismelor din sectorul public, nu este necesară nicio autorizație.

Articolul 12

Participarea la spațiile de testare în materie de reglementare

- (1) Organismele din sectorul public participante se asigură că, în măsura în care soluția inovatoare de interoperabilitate implică prelucrarea de date cu caracter personal sau intră în alt mod sub incidența competenței de supraveghere a altor autorități naționale care furnizează sau sprijină accesul la date, autoritățile naționale de protecție a datelor și celelalte autorități naționale respective sunt asociate funcționării spațiului de testare în materie de reglementare. După caz, organismele din sectorul public participante pot permite implicarea în spațiul de testare în materie de reglementare a altor actori din ecosistemul GovTech, cum ar fi organizațiile de standardizare naționale sau europene, organismele notificate, laboratoarele de cercetare și experimentare, centrele de inovare și întreprinderile care doresc să testeze soluții inovatoare de interoperabilitate. De asemenea, poate fi avută în vedere cooperarea cu țările terțe care instituie mecanisme de sprijinire a soluțiilor inovatoare de interoperabilitate pentru sectorul public.
- (2) Participarea la spațiul de testare în materie de reglementare este limitată la o perioadă adecvată complexității și amplitudinii proiectului și, în orice caz, nu depășește doi ani de la instituirea spațiului de testare în materie de reglementare. Participarea poate fi

prelungită cu până la încă un an, în cazul în care acest lucru este necesar pentru atingerea scopului prelucrării.

- (3) Participarea la spațiul de testare în materie de reglementare se bazează pe un plan specific elaborat de participanți, ținând seama de recomandările altor autorități naționale competente sau ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor, după caz. Planul conține cel puțin următoarele elemente:
- (a) descrierea participanților implicați și a rolurilor acestora, a soluției inovatoare de interoperabilitate avute în vedere și a scopului său preconizat, precum și a procesului relevant de dezvoltare, testare și validare;
 - (b) aspectele specifice de reglementare aflate în joc și orientările așteptate din partea autorităților care supraveghează spațiul de testare în materie de reglementare;
 - (c) modalitățile specifice de colaborare între participanți și autorități, precum și orice alt actor implicat în spațiul de testare în materie de reglementare;
 - (d) un mecanism de gestionare și monitorizare a riscurilor pentru identificarea, prevenirea și atenuarea oricărui risc;
 - (e) principalele etape pe care participanții trebuie să le parcurgă pentru ca soluția de interoperabilitate să fie considerată pregătită pentru a fi pusă în funcțiune;
 - (f) cerințe de evaluare și raportare și posibile acțiuni ulterioare;
 - (g) în cazul în care sunt prelucrate date cu caracter personal, indicarea categoriilor de date cu caracter personal vizate, scopurile prelucrării cărora le sunt destinate, precum și actorii implicați în prelucrare și rolul acestora.
- (4) Participarea la spațiile de testare în materie de reglementare nu afectează competențele de supraveghere și corective ale niciunei autorități care supraveghează spațiul de testare.
- (5) Participanții la spațiul de testare în materie de reglementare rămân răspunzători în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii și al legislației statelor membre privind răspunderea pentru orice prejudiciu cauzat în cursul participării lor la spațiul de testare în materie de reglementare.
- (6) Datele cu caracter personal pot fi prelucrate în spațiul de testare în materie de reglementare sub rezerva următoarelor condiții cumulative:
- (a) soluția inovatoare de interoperabilitate este dezvoltată pentru a proteja interesele publice în sensul asigurării unui nivel ridicat de eficiență și calitate a administrației publice și a serviciilor publice;
 - (b) datele prelucrate se limitează la ceea ce este necesar pentru funcționarea soluției de interoperabilitate care urmează să fie dezvoltată sau testată în spațiul de testare, iar funcționarea nu poate fi asigurată în mod eficace prin prelucrarea datelor anonimizate, sintetice sau a altor date fără caracter personal;
 - (c) există mecanisme eficace de monitorizare pentru a identifica dacă, în timpul funcționării spațiului de testare, pot apărea riscuri ridicate la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate, astfel cum se menționează la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 39 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și un mecanism de răspuns pentru a atenua prompt aceste riscuri și, dacă este necesar, pentru a opri prelucrarea;

- (d) toate datele cu caracter personal care urmează să fie prelucrate se află într-un mediu de prelucrare a datelor separat din punct de vedere funcțional, izolat și protejat, aflat sub controlul participanților, și numai persoanele autorizate au acces la datele respective;
 - (e) datele cu caracter personal prelucrate nu trebuie să fie transmise, transferate sau accesate în alt mod de către alte părți care nu sunt participante la spațiul de testare și nici nu sunt transferate către alte părți decât participanții la spațiul de testare;
 - (f) nicio prelucrare a datelor cu caracter personal nu afectează aplicarea drepturilor persoanelor vizate, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 24 din Regulamentul (UE) 2018/1725;
 - (g) toate datele cu caracter personal prelucrate sunt protejate prin măsuri tehnice și organizatorice adecvate și șterse după ce participarea la spațiul respectiv a încetat sau după ce perioada de păstrare a datelor cu caracter personal a expirat;
 - (h) fișierele-jurnal ale prelucrării datelor cu caracter personal sunt păstrate pe durata participării la spațiul de testare și pentru o perioadă limitată după încetarea acesteia, exclusiv în scopul îndeplinirii obligațiilor de responsabilitate și documentare în temeiul legislației Uniunii sau a statelor membre, și numai atât timp cât este necesar pentru aceasta;
 - (i) o descriere completă și detaliată a procesului și a motivelor care stau la baza antrenării, testării și validării soluției de interoperabilitate este păstrată împreună cu rezultatele testelor, ca parte a documentației tehnice și transmisă Comitetului pentru Europa interoperabilă;
 - (j) un scurt rezumat al soluției de interoperabilitate dezvoltate în spațiul de testare, obiectivele acesteia și rezultatele preconizate sunt puse la dispoziție pe portalul Europa interoperabilă.
- (7) Organismele din sectorul public participante prezintă Comitetului pentru Europa interoperabilă și Comisiei rapoarte periodice și un raport final privind rezultatele spațiilor de testare în materie de reglementare, inclusiv bune practici, lecții învățate și recomandări privind structura acestora și, după caz, privind elaborarea prezentului regulament și a altor acte legislative ale Uniunii supravegheate în cadrul spațiului de testare în materie de reglementare. Comitetul pentru Europa interoperabilă emite un aviz către Comisie cu privire la rezultatul spațiului de testare în materie de reglementare, specificând, după caz, acțiunile necesare pentru punerea în aplicare a noilor soluții de interoperabilitate pentru a promova interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru furnizarea sau gestionarea serviciilor publice care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic.
- (8) Comisia se asigură că informațiile privind spațiile de testare în materie de reglementare sunt disponibile pe portalul Europa interoperabilă.
- (9) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili normele detaliate și condițiile pentru instituirea și funcționarea spațiilor de testare în materie de reglementare, inclusiv criteriile de eligibilitate și procedura de depunere a cererilor, de selecție, de participare și de ieșire din spațiul de testare, precum și drepturile și obligațiile participanților.

- (10) Dacă un spațiu de testare în materie de reglementare implică utilizarea inteligenței artificiale, normele prevăzute la articolele 53 și 54 din [Propunerea de] Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială (Actul privind inteligența artificială) și de modificare a anumitor acte legislative ale Uniunii prevalează în caz de conflict cu normele prevăzute de regulament.

Articolul 13

Formare

- (1) Comisia, cu sprijinul Comitetului pentru Europa interoperabilă, furnizează materiale de formare cu privire la utilizarea EIF și la soluțiile pentru Europa interoperabilă. Organismele și instituțiile din sectorul public, precum și instituțiile, organele și agențiile Uniunii pun la dispoziția personalului însărcinat cu atribuții strategice sau operaționale care au un impact asupra rețelelor și a sistemelor informatice din Uniune programe de formare adecvate privind aspectele legate de interoperabilitate.
- (2) Comisia organizează cursuri de formare privind aspectele de interoperabilitate la nivelul Uniunii pentru a consolida cooperarea și schimbul de bune practici între personalul organismelor din sectorul public, al instituțiilor, al organelor și al agențiilor Uniunii. Cursurile sunt anunțate pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 14

Evaluări inter pares

- (1) Se instituie un mecanism de cooperare între organismele din sectorul public, conceput pentru a le sprijini să pună în aplicare soluții pentru Europa interoperabilă în rețelele și sistemele lor informatice și pentru a le ajuta să efectueze evaluările de interoperabilitate menționate la articolul 3 („evaluare inter pares”).
- (2) Evaluarea inter pares este efectuată de experți în materie de interoperabilitate din alte state membre decât statul membru în care se află organismul din sectorul public care face obiectul evaluării. După consultarea Comitetului pentru Europa interoperabilă, Comisia poate adopta orientări privind metodologia și conținutul evaluării inter pares.
- (3) Orice informație obținută în urma unei evaluări inter pares se utilizează exclusiv în acest scop. Experții care participă la evaluarea inter pares nu divulgă terților nicio informație sensibilă sau confidențială obținută în cursul evaluării respective. Statul membru în cauză se asigură că orice risc de conflict de interese în ceea ce privește experții desemnați este comunicat celorlalte state membre și Comisiei fără întârzieri nejustificate.
- (4) Experții care efectuează evaluarea inter pares elaborează și prezintă un raport în termen de o lună de la încheierea evaluării inter pares și îl prezintă organismului din sectorul public în cauză și Comitetului pentru Europa interoperabilă. Rapoartele se publică pe portalul Europa interoperabilă atunci când sunt autorizate de statul membru în care se află organismul din sectorul public care face obiectul revizuirii.

Capitolul 4 **Guvernanța interoperabilității transfrontaliere**

Articolul 15

Comitetul pentru Europa interoperabilă

- (1) Se înființează Comitetul pentru Europa interoperabilă. Acesta facilitează cooperarea strategică și schimbul de informații privind interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru furnizarea sau gestionarea serviciilor publice care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic în Uniune.
- (2) Comitetul pentru Europa interoperabilă este alcătuit din:
 - (a) un reprezentant al fiecărui stat membru;
 - (b) un reprezentant desemnat de fiecare dintre următoarele instituții:
 - (i) Comisia;
 - (ii) Comitetul Regiunilor;
 - (iii) Comitetul Economic și Social European.
- (3) Comitetul este prezidat de Comisie. Țările participante la Spațiul Economic European și țările candidate pot fi invitate în calitate de observatori. În plus, președintele poate acorda statut de observator persoanelor și organizațiilor, după consultarea Comitetului pentru Europa interoperabilă. Președintele poate invita să participe, ad-hoc, experți cu competențe specifice într-un anumit subiect de pe ordinea de zi. Comisia asigură secretariatul Comitetului pentru Europa interoperabilă.

Membrii Comitetului pentru Europa interoperabilă depun toate eforturile pentru a adopta decizii prin consens. În cazul unui vot, rezultatul votului se decide cu majoritatea simplă a membrilor componenți. Membrii care au votat împotriva sau s-au abținut au dreptul ca la avizele, recomandările sau rapoartele grupului să se anexeze un document care să rezume argumentele pe care se întemeiază poziția lor.
- (4) Comitetul pentru Europa interoperabilă are următoarele sarcini:
 - (a) să sprijine punerea în aplicare a cadrelor naționale de interoperabilitate și a altor politici, strategii sau orientări naționale relevante;
 - (b) să adopte orientări privind conținutul evaluării interoperabilității menționate la articolul 3 alineatul (6);
 - (c) să propună măsuri de promovare a partajării și reutilizării soluțiilor interoperabile;
 - (d) să monitorizeze coerența globală a soluțiilor de interoperabilitate dezvoltate sau recomandate;
 - (e) să propună Comisiei măsuri pentru a asigura, după caz, compatibilitatea soluțiilor de interoperabilitate cu alte soluții de interoperabilitate care au un scop comun, sprijinind, în același timp, acolo unde este cazul, complementaritatea cu noile tehnologii sau tranziția către acestea;
 - (f) să dezvolte EIF și să îl actualizeze, dacă este necesar, și să îl propună Comisiei;

- (g) să evalueze alinierea cadrelor de interoperabilitate specializate la EIF și să răspundă solicitării de consultare din partea Comisiei cu privire la aceste cadre;
 - (h) să recomande soluții pentru Europa interoperabilă;
 - (i) să propună Comisiei să publice pe portalul Europa interoperabilă soluțiile de interoperabilitate menționate la articolul 8 alineatul (2) sau să dispună ca acestea să fie menționate pe portal;
 - (j) să propună Comisiei să instituie proiecte de sprijin pentru implementarea politicilor și măsuri de inovare, precum și alte măsuri pe care comunitatea Europei interoperabile le-ar putea propune;
 - (k) să examineze rapoartele privind măsurile de inovare, utilizarea spațiului de testare în materie de reglementare și evaluările inter pares și să propună măsuri de urmărire, dacă este necesar;
 - (l) să propună măsuri de consolidare a capacităților de interoperabilitate ale organismelor din sectorul public, cum ar fi cursurile de formare;
 - (m) să adopte Agenda pentru Europa interoperabilă;
 - (n) să ofere Comisiei recomandări cu privire la monitorizarea și raportarea privind aplicarea prezentului regulament;
 - (o) să propună organizațiilor și organismelor de standardizare relevante măsuri pentru a contribui la activitățile de standardizare europene, în special prin intermediul procedurilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
 - (p) să propună măsuri de colaborare cu organismele internaționale care ar putea contribui la dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere, în special cu comunitățile internaționale în ceea ce privește soluțiile cu sursă deschisă, standardele sau specificațiile deschise și alte platforme fără efecte juridice;
 - (q) să asigure coordonarea cu Comitetul european pentru inovare în domeniul datelor, menționat în Regulamentul (UE) 2022/686 privind soluțiile de interoperabilitate pentru spațiile europene comune ale datelor, precum și cu orice altă instituție, organ sau agenție a Uniunii care lucrează la soluții de interoperabilitate relevante pentru sectorul public;
 - (r) să informeze în mod periodic și să se coordoneze cu coordonatorii în materie de interoperabilitate și cu comunitatea Europei interoperabile cu privire la aspectele legate de interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor și a sistemelor informatice.
- (5) Comitetul pentru Europa interoperabilă poate înființa grupuri de lucru pentru a examina aspecte specifice legate de sarcinile comitetului. Grupurile de lucru implică membri ai comunității Europei interoperabile.
- (6) Comitetul pentru Europa interoperabilă își adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 16

Comunitatea Europei interoperabile

- (1) Se înființează comunitatea Europei interoperabile. Aceasta contribuie la activitățile Comitetului pentru Europa interoperabilă prin furnizarea de expertiză și consiliere.

- (2) Părțile interesate publice și private care își au reședința sau sediul social într-un stat membru se pot înregistra pe portalul Europa interoperabilă ca membri ai comunității Europei interoperabile.
- (3) După confirmarea înregistrării, statutul de membru este făcut public pe portalul Europa interoperabilă. Statutul de membru nu este limitată în timp. Totuși, acesta poate fi revocat în orice moment de Comitetul pentru Europa interoperabilă din motive proporționale și justificate, în special în cazul în care o persoană nu mai este în măsură să contribuie la comunitatea Europei interoperabile sau a abuzat de statutul său de membru al comunității.
- (4) Membrii comunității Europei interoperabile pot fi invitați, printre altele:
 - (a) să contribuie la conținutul portalului Europa interoperabilă;
 - (b) să participe la grupurile de lucru;
 - (c) să participe la evaluările inter pares.
- (5) Comitetul pentru Europa interoperabilă organizează o dată pe an o adunare online a comunității Europei interoperabile.
- (6) Comitetul pentru Europa interoperabilă adoptă codul de conduită pentru comunitatea Europei interoperabile, care se publică pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 17

Autoritățile naționale competente

- (1) Până la ... cel târziu [data aplicării prezentului regulament], fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente ca fiind responsabile de aplicarea prezentului regulament. Statele membre pot desemna o autoritate existentă în acest sens.
- (2) Autoritatea are următoarele sarcini:
 - (a) să numească un membru al Comitetului pentru Europa interoperabilă;
 - (b) să coordoneze în cadrul statului membru toate chestiunile legate de prezentul regulament;
 - (c) să sprijine organismele din sectorul public din statul membru să instituie sau să își adapteze procesele de evaluare a interoperabilității menționate la articolul 3;
 - (d) să promoveze partajarea și reutilizarea soluțiilor de interoperabilitate prin intermediul portalului Europa interoperabilă sau al altui portal relevant;
 - (e) să contribuie cu cunoștințe specifice fiecărei țări la portalul Europa interoperabilă;
 - (f) să coordoneze și să încurajeze implicarea activă a unei game diverse de entități naționale în cadrul comunității Europei interoperabile și participarea acestora la proiectele de sprijin pentru implementarea politicilor menționate la articolul 9 și la măsurile de inovare menționate la articolul 10;
 - (g) să sprijine organismele din sectorul public din statele membre să coopereze cu organismele relevante din sectorul public din alte state membre cu privire la subiecte reglementate de prezentul regulament.

- (3) Statele membre se asigură că autoritatea competentă dispune de competențele și resursele adecvate pentru a îndeplini, în mod eficace și eficient, sarcinile care îi sunt atribuite.
- (4) Statele membre instituie structurile de cooperare necesare la nivelul tuturor autorităților naționale implicate în punerea în aplicare a prezentului regulament. Aceste structuri se pot baza pe mandatele și procesele existente în domeniu.
- (5) Fiecare stat membru notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, desemnarea autorității competente, sarcinile acesteia și orice modificare ulterioară a acestora și informează Comisia cu privire la alte autorități naționale implicate în supravegherea politicii de interoperabilitate. Fiecare stat membru anunță public autoritatea competentă desemnată. Comisia publică lista autorităților competente desemnate.

Articolul 18

Coordonatorii în materie de interoperabilitate pentru instituțiile, organele și agențiile Uniunii

- (1) Toate instituțiile, organele și agențiile Uniunii care furnizează sau gestionează rețele și sisteme informatice ce permit furnizarea sau gestionarea electronică a serviciilor publice desemnează un coordonator în materie de interoperabilitate sub supravegherea celui mai înalt nivel de conducere, pentru a asigura contribuția la punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (2) Coordonatorul în materie de interoperabilitate sprijină departamentele în cauză să instituie sau să își adapteze procesele de punere în aplicare a evaluării interoperabilității.

Capitolul 5

Planificarea și monitorizarea pentru Europa interoperabilă

Articolul 19

Agenda pentru Europa interoperabilă

- (1) După organizarea unui proces de consultare publică prin intermediul portalului Europa interoperabilă care implică, printre altele, membrii comunității Europei interoperabile, Comitetul pentru Europa Interoperabilă adoptă în fiecare an o agendă strategică pentru planificarea și coordonarea priorităților pentru dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice utilizate pentru furnizarea sau gestionarea serviciilor publice care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic („Agenda pentru Europa interoperabilă”). Agenda pentru Europa interoperabilă ține seama de strategiile pe termen lung ale Uniunii pentru digitalizare, de programele de finanțare existente ale Uniunii și de implementarea în curs a politicilor Uniunii.
- (2) Agenda pentru Europa interoperabilă conține:
 - (a) nevoile în materie de dezvoltare a soluțiilor de interoperabilitate;
 - (b) o listă a măsurilor de sprijin în curs și planificate pentru Europa interoperabilă;
 - (c) o listă a acțiunilor de monitorizare propuse ca urmare a măsurilor de inovare;
 - (d) identificarea sinergiilor cu alte programe și inițiative relevante ale Uniunii și naționale.

- (3) Agenda pentru Europa interoperabilă nu constituie obligații financiare. După adoptarea sa, Comisia publică agenda pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 20

Monitorizarea și evaluarea

- (1) Comisia monitorizează progresele înregistrate în dezvoltarea serviciilor publice interoperabile transfrontaliere care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic în Uniune. Monitorizarea acordă prioritate reutilizării datelor de monitorizare existente la nivel internațional, la nivelul Uniunii și la nivel național și colectării automatizate a datelor.
- (2) În ceea ce privește subiectele de interes specific pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia monitorizează:
- (a) punerea în aplicare a EIF de către statele membre;
 - (b) adoptarea soluțiilor de interoperabilitate în diferite sectoare, la nivelul statelor membre și la nivel local;
 - (c) dezvoltarea de soluții cu sursă deschisă pentru serviciile publice, inovarea în sectorul public și cooperarea cu actorii GovTech în domeniul serviciilor publice interoperabile transfrontaliere care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic în Uniune.
- (3) Comisia publică rezultatele monitorizării pe portalul Europa interoperabilă. Dacă este posibil, acestea se publică într-un format prelucrabil automat.
- (4) Până la ... cel târziu [trei ani de la data aplicării prezentului regulament] și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament, care include concluziile evaluării. Raportul evaluează în mod specific necesitatea de a se institui soluții de interoperabilitate obligatorii.

Capitolul 6

Dispoziții finale

Articolul 21

Costuri

- (1) Sub rezerva disponibilității fondurilor, bugetul general al Uniunii acoperă costurile pentru:
- (a) dezvoltarea și întreținerea portalului Europa interoperabilă;
 - (b) dezvoltarea, întreținerea și promovarea soluțiilor pentru Europa interoperabilă;
 - (c) măsuri de sprijin pentru Europa interoperabilă.
- (2) Aceste costuri sunt acoperite în conformitate cu dispozițiile aplicabile din actul de bază relevant.

Articolul 22

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică începând cu [3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta
[...]*

*Pentru Consiliu,
Președintele
[...]*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei se referă la:

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.4.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.4.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

1.4.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.4.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.5. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.6. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. *Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative*

3.2.3. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*

3.2.4. *Contribuțiile terților*

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Rețele transeuropene

Digital (transformarea digitală a administrațiilor publice, interoperabilitatea sectorului public)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei se referă la:

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁴⁴

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Regulamentul se va aplica începând cu cea de a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial*.

1.4.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Motivele acțiunii la nivel european (ex-ante):

Evaluările EIF și ale programului ISA² care sprijină cooperarea europeană în materie de interoperabilitate, precum și evaluarea impactului efectuată pentru această inițiativă demonstrează că abordarea cooperării voluntare în materie de interoperabilitate adoptată până în prezent nu a răspuns nevoilor și așteptărilor în materie de politici ale statelor membre, astfel cum au fost exprimate, de exemplu, în declarațiile ministeriale de la Tallinn din 2017 și de la Berlin din 2020 și în recomandările adoptate de grupul de experți în materie de interoperabilitate în 2021. O transformare digitală de succes a sectorului public european necesită un cadru de cooperare mai stabil și mai multă certitudine în ceea ce privește utilizarea soluțiilor de interoperabilitate.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (ex post):

⁴⁴ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Interoperabilitatea nu poate fi realizată de o singură entitate. Crearea unui cadru de cooperare structurală la nivelul UE permite statelor membre și entităților din Uniune să proiecteze servicii publice interoperabile din stadiul conceperii și să îmbunătățească punerea în aplicare a politicii digitale. Acest lucru va spori eficiența și eficacitatea politicilor și va sprijini piața unică digitală.

1.4.3. *Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare*

Inițiativa se bazează pe evaluările EIF și ale programului ISA² de sprijinire a cooperării europene în materie de interoperabilitate, ambele concluzionând că acțiunea UE în materie de interoperabilitate este benefică, dar demonstrând, de asemenea, că impactul ar putea fi îmbunătățit considerabil prin instituirea unui cadru obligatoriu de cooperare în materie de interoperabilitate la nivelul UE.

1.4.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Inițiativa se bazează pe resursele liniei dedicate interoperabilității din cadrul obiectivului strategic 5 al programului Europa digitală și este compatibilă, printre altele, cu Mecanismul de redresare și reziliență (45 de miliarde EUR alocate pentru transformarea digitală a sectorului public), cu Instrumentul de sprijin tehnic (care sprijină proiectele de reformă a sectorului public) și cu Orizont Europa (de exemplu, activitățile CEI) și relevantă în raport cu acestea.

1.4.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Inițiativa se bazează pe realocarea resurselor administrative utilizate până în prezent pentru cooperarea voluntară în materie de interoperabilitate (EIF, Grupul de experți în materie de interoperabilitate) și pe finanțarea disponibilă pentru interoperabilitate în cadrul programului Europa digitală.

1.5. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

durată limitată

- din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA
- Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2023 până în 2027,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.6. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)⁴⁵

Gestione directă asigurată de Comisie

- prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

- prin intermediul agențiilor executive

Gestione partajată cu statele membre

Gestione indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- BEI și Fondului European de Investiții;
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

- Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Nu există observații.

⁴⁵ Explicații detaliate privind modurile de gestionare, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/RO/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Comisia va monitoriza progresele înregistrate în dezvoltarea serviciilor publice digitale transeuropene interoperabile, acordând prioritate reutilizării datelor de monitorizare existente la nivel internațional, la nivelul Uniunii și la nivel național, precum și colectării automatizate a datelor.

Comisia va monitoriza în special: adoptarea de soluții de interoperabilitate în diferite sectoare, la nivelul statelor membre și la nivel local, și dezvoltarea de soluții cu sursă deschisă pentru serviciile publice, inovarea în sectorul public și cooperarea cu actorii GovTech în domeniul interoperabilității serviciilor publice digitale.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Măsurile prevăzute de prezentul regulament vor fi puse în aplicare prin intermediul gestiunii directe, folosindu-se modurile de punere în aplicare prevăzute în Regulamentul financiar, și anume, în principal, granturi și achiziții publice. Gestiunea directă permite stabilirea de acorduri și contracte de grant cu beneficiarii și contractanții implicați direct în activitățile care servesc politicilor Uniunii. Comisia va asigura monitorizarea directă a rezultatelor acțiunilor finanțate. Modalitățile de plată a acțiunilor finanțate vor fi adaptate în funcție de riscurile legate de tranzacțiile financiare.

Pentru a asigura eficacitatea, eficiența și economia controalelor efectuate de Comisie, strategia de control se va orienta către atingerea unui echilibru între controalele ex ante și ex post și se va axa pe trei etape-cheie de punere în aplicare a granturilor/contractelor, în conformitate cu Regulamentul financiar: selectarea propunerilor/ofertelor care corespund obiectivelor de politică ale regulamentului; efectuarea de controale operaționale, de monitorizare și ex ante care acoperă punerea în aplicare a proiectelor, achizițiile publice, prefinanțarea, plățile intermediare și finale și gestionarea garanțiilor; De asemenea, se vor efectua controale ex post la sediul beneficiarilor/contractanților, pe un eșantion de tranzacții.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Punerea în aplicare a prezentului regulament include instituirea și funcționarea unui mecanism de guvernare cu statele membre și atribuirea contractelor de achiziții publice și a granturilor pentru activități specifice.

Principalele riscuri sunt următoarele:

- a) riscul ca obiectivele regulamentului să nu fie atinse pe deplin din cauza unei insuficiente implicări a partenerilor și adoptări de soluții și/sau a calității și/sau a întârzierilor în punerea în aplicare a proiectelor sau a contractelor selectate;
- b) riscul de utilizare ineficace sau neeconomică a fondurilor acordate, atât pentru granturi (complexitatea normelor de finanțare), cât și pentru achiziții publice (număr limitat de furnizori economici care dețin cunoștințele specializate necesare, ceea ce conduce la posibilități insuficiente de comparare a ofertelor de prețuri în anumite sectoare);

c) riscul reputațional pentru Comisie, în cazul punerii în aplicare lente sau insuficiente a cadrului de cooperare sau în cazul în care se descoperă fraude sau activități infracționale.

Comisia a instituit proceduri interne care au rolul de a acoperi riscurile identificate mai sus. Procedurile interne sunt în deplină conformitate cu Regulamentul financiar și includ măsuri antifraudă și analize cost-beneficiu. În acest context, Comisia continuă să exploreze posibilitățile de a consolida gestionarea și de a realiza câștiguri în materie de eficiență.

Principalele caracteristici ale cadrului de control sunt următoarele:

1) Controale pentru a asigura implicarea părților interesate

Sunt instituite practici adecvate de gestionare a părților interesate, pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a mecanismului de cooperare în materie de interoperabilitate instituit prin prezentul regulament și monitorizarea periodică a impactului acestuia.

2) Controale înainte și în timpul punerii în aplicare a proiectelor (în conformitate cu normele care reglementează programul Europa digitală):

a) va fi pus în aplicare un sistem adecvat de gestionare a proiectelor în cadrul programului Europa digitală, axat pe contribuțiile proiectelor și contractelor la atingerea obiectivelor de politică, asigurând implicarea sistematică a tuturor actorilor, stabilind o raportare periodică privind gestionarea proiectelor, completată de vizite la fața locului, de la caz la caz, inclusiv rapoarte de risc către conducerea superioară, precum și menținerea unei flexibilități bugetare corespunzătoare;

b) modelele de acorduri de grant și de contracte de servicii utilizate sunt create în cadrul Comisiei. Acestea prevăd o serie de dispoziții referitoare la control, cum ar fi certificatele de audit, garanțiile financiare, auditurile la fața locului, precum și inspecțiile efectuate de OLAF. Normele de eligibilitate a costurilor sunt în proces de simplificare, de exemplu prin utilizarea de costuri unitare, sume forfetare, contribuții care nu sunt legate de costuri și alte posibilități oferite de Regulamentul financiar. În acest fel se reduce costul controalelor și se pune accentul pe verificări și controale în zonele cu risc ridicat;

c) întregul personal semnează codul de bună conduită administrativă. Personalul care este implicat în procedura de selecție sau în gestionarea acordurilor/contractelor de grant semnează, de asemenea, o declarație privind absența unui conflict de interese. Personalul beneficiază de formare și utilizează în mod regulat rețele pentru a face schimb de bune practici;

d) punerea în aplicare tehnică a unui proiect face obiectul unor controale efectuate la intervale regulate la sediu, pe baza rapoartelor tehnice privind progresele înregistrate, întocmite de contractanți și beneficiari; în plus, se prevăd reuniuni ale contractanților/beneficiarilor, precum și vizite la fața locului, de la caz la caz.

3) Controale la încheierea proiectului:

Se efectuează audituri ex post, pentru a se verifica la fața locului eligibilitatea cererilor de decont al cheltuielilor. Obiectivul acestor controale este de a preveni, de a detecta și de a corecta erorile materiale în ceea ce privește legalitatea și regularitatea tranzacțiilor financiare. Pentru a se obține un impact ridicat al controlului, selecția beneficiarilor care urmează să fie auditați prevede combinarea unei selecții bazate pe risc cu o eșantionare aleatorie și luarea în considerare a aspectelor operaționale ori de câte ori este posibil în timpul auditului la fața locului.

- 2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Se aplică normele privind funcționarea programului Europa digitală.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

În ceea ce privește activitățile sale care fac obiectul gestiunii directe, Comisia adoptă măsuri adecvate de natură să asigure protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene, prin aplicarea unor măsuri preventive de combatere a fraudelor, corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin controale eficiente și, în cazul în care sunt depistate nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, după caz, prin aplicarea unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif. 46	din partea țărilor AELS ⁴⁷	din partea țărilor candidate ⁴⁸	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1	02.06.05.02 Implementare/Interoperabilitate	Dif.	DA	DA	DA	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	Niciuna		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁴⁶ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁴⁷ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁴⁸ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale. Impactul bugetar al propunerii va fi acoperit integral de alocațiile deja prevăzute în programul Europa digitală, astfel cum se explică mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	1	Piața unică, inovare și sectorul digital
--	---	--

DG: DIGIT			Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	După 2027 ⁴⁹	TOTAL
○ Credite operaționale									
02.04.05.02 Programul Europa digitală: Implementare/Interoperabilitate ⁵⁰	Angajamente	(1a)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162		131,167
	Plăți	(2a)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271	131,167
Linia bugetară	Angajamente	(1b)							
	Plăți	(2b)							
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁵¹									
02.01.30.01 Cheltuieli de sprijin pentru programul Europa digitală		(3)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400		2,000

⁴⁹ Toate cifrele din această coloană („după 2027”) sunt orientative și sunt furnizate sub rezerva continuării programelor și a disponibilității creditelor.

⁵⁰ În conformitate cu nomenclatorul bugetar oficial.

⁵¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

TOTAL credite pentru DG DIGIT	Angajamente	=1a+1b +3	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Plăți	=2a+2b +3	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

○ TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Plăți	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
○ TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
TOTAL CREDITE de la RUBRICA 1 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Plăți	=5+6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

○ TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Plăți	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
TOTAL CREDITE de la RUBRICILE 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Plăți	=5+6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027			TOTAL
DG: DIGIT									
○ Resurse umane		2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
○ Alte cheltuieli administrative		0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
TOTAL DG DIGIT	Credite	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	După 2027		TOTAL
TOTAL CREDITE de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	27,012	27,353	28,733	31,795	32,384			147,277
	Plăți	10,359	24,735	27,733	29,514	31,665	23,271		147,277

3.2.2. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027			TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
Alte cheltuieli administrative	0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

În afara RUBRICII 7⁵² din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

TOTAL	3,222	3,222	3,222	3,222	3,222			16,110
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁵²

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.2.1. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027		
○ Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	14	14	14	14	14		
20 01 02 03 (delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
○ Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁵³							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	6	6	6	6	6		
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx yy zz⁵⁴	- la sediu						
	- în delegații						
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT - cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	20	20	20	20	20		

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	<p>Funcționarii și personalul temporar (responsabili de politici și manageri de programe) vor pune în aplicare sarcinile și activitățile prevăzute în regulament, în special punerea în aplicare a articolelor 5-19, și anume:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dezvoltarea și gestionarea unui catalog de soluții de interoperabilitate reutilizabile și a portalului Europa interoperabilă; - revizuirii și actualizării periodice ale cadrelor, metodologiilor și instrumentelor europene de interoperabilitate pentru evaluările impactului asupra interoperabilității; - conceperea unor mecanisme de monitorizare și punerea în aplicare a acestora; - gestionarea și sprijinirea cadrului de guvernare (Comitetul și comunitățile pentru Europa interoperabilă); - sarcini orizontale privind comunicarea, gestionarea părților interesate și relațiile interinstituționale; - pregătirea și redactarea actelor delegate, în conformitate cu prezentul
----------------------------------	---

⁵³ AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁵⁴ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

	<p>regulament.</p> <p>9 posturi de AD, 2 de AST și 2 de AST-SC vor fi acoperite de personalul care desfășoară în prezent activități de interoperabilitate în cadrul DG DIGIT.</p> <p>Volumul general de muncă al activităților de interoperabilitate va crește în special pentru a sprijini crearea și gestionarea unui mecanism de cooperare structurată și a comunităților, precum și pentru a se elabora metodologii și instrumente pentru evaluările interoperabilității. Din acest motiv, este necesar 1 post AD suplimentar, ceea ce înseamnă că numărul total al posturilor este de 14.</p>
Personal extern	<p>Posturile de AC și END sprijină punerea în aplicare a regulamentului, completând posturile de funcționari în principal în domenii legate de coordonarea cu statele membre și de organizarea de reuniuni, ateliere și conferințe ale Comitetului pentru Europa interoperabilă, de monitorizarea proiectelor, cum ar fi stabilirea unui catalog de soluții de interoperabilitate reutilizabile și a portalului Europa interoperabilă, precum și de activități de monitorizare. 2 posturi de AC și 3 de END vor fi acoperite de personalul care lucrează în prezent la activitățile de interoperabilitate din cadrul DG DIGIT. Va fi necesară o cotă excedentară suplimentară pentru AC, ceea ce va duce la un total de 6 ENI.</p>

3.2.3. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

Creditele vor fi redistribuite în cadrul pachetului financiar alocat activităților de interoperabilitate din cadrul programului Europa digitală în CFM 2021-2027.

- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.4. *Contribuțiile terților*

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - asupra resurselor proprii
 - asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3				
Articolul									

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[...]